

Mf 127016

การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์

นางสาวเมษยา มิทรานนท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์

ผู้วิจัย : นางสาวเมษา มิทรานนท์

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐรัชย์ จันทร์หอม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลิน จุ่มปาแฝด)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ตรุณนภา นาชัยฤทธิ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी)

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์

ผู้วิจัย : นางสาวเมษยา มีทรานนท์

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.ดรุณนภา นาชัยฤทธิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी

ปีการศึกษา : 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์กับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 17 คน โรงเรียนวังบัววิทยาคม อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ จำนวน 5 แผน 10 คาบ (2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผลการวิจัยพบว่า (1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.00/79.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 (2) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ มีค่าเท่ากับ 11.76 คิดเป็นร้อยละ 78.43 ซึ่งสูงเมื่อเทียบกับเกณฑ์ และ (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ โดยรวมอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.18)

คำสำคัญ : ความสามารถในการเขียน และกระบวนการสอนของเฮวินส์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

๑๓๗

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Developing English Writing Abilities of Matthayomsuksa 2 Students
Using Hewins' Writing Process

Author : Miss Mesaya Mitranon

Degree : M.Ed. (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Dr. Darunnapa Nachairit
Assistant Professor Dr. Tipaporn Sujaree

Year : 2019

ABSTRACT

This research aimed to (1) Develop learning activities of Developing English Writing Abilities of Matthayomsuksa 2 Students Using Hewins' Writing Process to meet the efficiency criterion of 75/75; (2) Compare English Writing Abilities of Matthayomsuksa 2 Students after learning activities Using Hewins' Writing Process to meet the efficiency criterion of 75; and (3) Study the Matthayomsuksa 2 Students satisfaction with learning activities English writing using Hewins' Writing Process. The sample group consisted Matthayomsuksa 2 Students the second semester of the academic year 2018 in Nguabawitthayakhom School. The research instruments consisted (1) learning organization plans English Writing Using Hewins' Writing Process 5 plans 10 hours (2) a English writing abilities test and (3) a satisfaction questionnaire.

The results are as follows ; (1) Learning activities of Developing English Writing Abilities of Matthayomsuksa 2 Students Using Hewins' Writing Process revealed the efficiency of 80.00/79.63 higher than the preset 75/75 criterion; (2) The student's ability after learning activities using Hewins' Writing Process is 11.76 and 78.43 percent compare the criterion; and (3) Satisfied with learning activities of Development of the English Writing Abilities, Using Hewins' Writing Process in high level ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.18)

Keywords: Writing Abilities and Hewins' Writing Process

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ ดร.ดรุณนภา นาชัยฤทธิ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจารี กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลน์ จุ่มปาแฝด ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร กรรมการสอบ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร.ต.ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง คุณครูพวงเพ็ญ น้อยอาษา และ คุณครูจิรัชยา สืบสุนทร ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนจัวบาวิทยาคม และคณะครูโรงเรียนจัวบาวิทยาคมทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนจัวบาวิทยาคม ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณครอบครัวที่คอยช่วยเหลือ ติดตาม และเป็นกำลังใจและสนับสนุนด้านการศึกษาให้ผู้วิจัยเสมอมา ตลอดระยะเวลาการทำวิจัย จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วง

ประโยชน์และคุณค่าของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ทุกท่านที่ให้สติปัญญาและสร้างความเจริญด้านการศึกษาแก่ผู้วิจัยจนประสบผลสำเร็จในชีวิต

นางสาวเมษยา มิทรานนท์

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	7
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ)	7
2.2 การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการของเฮวินส์	12
2.3 แผนการจัดการเรียนรู้	31
2.4 ประสิทธิภาพ.....	37
2.5 ความพึงพอใจ	41
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย	49
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	50
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50

หัวเรื่อง	หน้า
3.2 เครื่องมือวิจัย	51
3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	51
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย	59
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	60
บทที่ 4 ผลการวิจัย	63
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63
4.2 ลำดับในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	67
5.1 สรุปผลการวิจัย	67
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	68
5.3 ข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	79
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและสำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์	80
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	88
ภาคผนวก ค คະແນນໃນການเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	93
ภาคผนวก ง ตัวอย่างเครื่องมือการวิจัย.....	103
ภาคผนวก จ ตัวอย่างผลงานนักเรียน	118
ประวัติผู้วิจัย	125

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	22
2.2	24
2.3	27
3.1	52
3.2	55
3.3	58
4.1	64
4.2	65
4.3	65
ข.1	89
ข.2	91
ข.3	92
ค.1	94
ค.2	95

ตารางที่	หน้า
ค.3 คະແນນແບບຝຶກຄວາມສາມາດໃນການເຮັດພາສາອັງກິດ ແຜນການຈັດການຮຽນຮູ້ທີ່ 2	96
ค.4 คະແນນແບບຝຶກຄວາມສາມາດໃນການເຮັດພາສາອັງກິດ ແຜນການຈັດການຮຽນຮູ້ທີ່ 3	97
ค.5 คະແນນແບບຝຶກຄວາມສາມາດໃນການເຮັດພາສາອັງກິດ ແຜນການຈັດການຮຽນຮູ້ທີ່ 4	98
ค.6 คະແນນແບບຝຶກຄວາມສາມາດໃນການເຮັດພາສາອັງກິດ ແຜນການຈັດການຮຽນຮູ້ທີ່ 5	99
ค.7 คະແນນແບບຄວາມສາມາດໃນການເຮັດພາສາອັງກິດ ໂດຍຜູ້ເຊື່ອມຮູ້ 2 ຄົນ	100
ค.8 ຕໍາຄວາມເຊື່ອມຮູ້ຂອງຄະແນນແບບວັດຄວາມສາມາດໃນການເຮັດພາສາອັງກິດ ໂດຍຜູ້ປະເມີນ 2 ຄົນ	101
ค.9 ຜົນຄະແນນທີ່ໄດ້ຈາກແບບວັດຄວາມສາມາດໃນການເຮັດພາສາອັງກິດຫຼັງການວິຈິຍ ທີ່ເອົາຄະແນນຈາກຜູ້ປະເມີນ 2 ຄົນ	102

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	49
-----	--------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากสังคมโลกในปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร การเชื่อมความสัมพันธ์ ประกอบธุรกิจ การเรียน และเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศในสังคมโลก การเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะช่วยเปิดโลกกว้างให้นักเรียนได้ในหลาย ๆ ด้าน ทำให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลได้เรียนรู้วิถีชีวิต วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยเฉพาะในยุคนี้ ยุคแห่งสังคมออนไลน์ จึงส่งผลให้ประชากรในโลกมีการติดต่อสื่อสารกันง่ายขึ้น ทั้งทางธุรกิจ การเมืองระหว่างประเทศ ทางราชการ การศึกษาและบันเทิงอย่างรวดเร็ว ภาษาอังกฤษจึงเป็นบทบาทที่สำคัญ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก ถึงแม้บางประเทศจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ หรือภาษาแม่ ประชาชนในประเทศก็ต้องได้เรียน ซึ่งประเทศไทยนั้น เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ จะเห็นได้จากสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน ที่มีความเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นด้านการทำงาน การซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภค การโฆษณา ประชาสัมพันธ์สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ ล้วนแต่มีภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องกับทั้งสิ้น ความต้องการให้มีการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษจึงเพิ่มมากขึ้น วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับโดยการสอนเน้นทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งในปัจจุบัน การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญ เนื่องจากการเขียนเป็นการนำสัญลักษณ์หรือตัวอักษรมาจัดระเบียบวิธีภาษา เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ข้อมูลต่าง ๆ ให้ผู้รับสารได้ทราบ การเขียน มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนสัญญาต่าง ๆ การจดบันทึก รายงาน จดหมายธุรกิจ จดหมายส่วนตัว ตลอดจนการเขียนเรียงความ การเขียนไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตาม ถือเป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดขึ้น ซึ่งมีประโยชน์ในการฝึกให้ผู้เขียนได้ใช้เวลาคิดอย่างไตร่ตรอง แล้วถ่ายทอดข้อมูลออกมาเป็นตัวอักษร (D'Angelo, 1980, pp.4-5) นอกจากนี้ ฮิวอี้ยังให้ทัศนะว่า แม้การเขียนจะเป็นทักษะที่ยุ่งยากแต่ก็เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ เพราะการเขียนจะช่วยเสริมแรงทักษะอื่นให้ดีขึ้น ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการอ่าน (Hughey, 1983, p.6)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดตัวชี้วัดความสามารถด้านการเขียนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไว้คือ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอแนะให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและ

ปฏิเสธรการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรมและประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และข่าว เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระ หัวข้อ เรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง ข่าว เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม และพูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 231-233)

ทั้งยังพบว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนจวบวิทยาลัย มีการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ เนื่องจาก นักเรียนขาดกระบวนการและไม่มีขั้นตอนในการเขียน ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีความบกพร่องในการ เขียน โดยเฉพาะการเขียนเพื่อนำเสนอ การเขียนให้ข้อมูล และไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ของตนเองไปสู่การเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและเหมาะสมนักเรียนยังขาดพื้นฐานในการเขียน และไม่กล้าที่จะเขียน ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง เพราะกลัวว่าจะเขียนและใช้คำไม่ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์ ดังเห็นได้จากผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานผู้เรียนระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2559 และปีการศึกษา 2560 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 26.25 และ 25.22 และนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 20.67 และ 19.39 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ภาพรวมในวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง (รายงานการประเมินตนเองของ สถานศึกษาโรงเรียนจวบวิทยาลัย, 2561, น. 16-19)

การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ (Hewins Writing Process Method) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการผลิตงานเขียน ซึ่งทุกขั้นตอนของการสอน ผู้เรียนต้องใช้ความคิดตลอดเวลา โดยครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ ผู้เรียนมีโอกาสได้ปรึกษา อภิปรายทั้งคู่และเป็นกลุ่ม ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนากระบวนการทางความคิด นักเรียนมีโอกาสได้ แสดงความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ อย่างบูรณาการ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยครูผู้สอนคอยกระตุ้นให้กล้าพูด กล้าคิด กล้าแสดงออก ทำให้เกิดความมั่นใจ และกล้าเปิดเผยความคิดใหม่ๆของตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงขึ้น (ทิพาพร สุจारी, 2537, น. 130-131) ดังที่ (Hewins, 1986, pp.219-223) ได้อธิบายเกี่ยวกับวิธีการ สอนที่ตัวเองได้คิดค้นขึ้นมา โดยยึดแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้การสอนแบบเน้นกระบวนการ โดยมี ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการเขียน (Prewriting) ขั้นการเขียนร่างครั้งที่ 1 (First Draft) ขั้นการให้ข้อมูล ย้อนกลับ (Feedback) ขั้นการเขียนร่างครั้งที่ 2 (Second Draft) ขั้นการตรวจเพื่อแก้ไข

(Proofreading) และขั้นการเขียนครั้งสุดท้าย (Final Draft) คือขั้นประเมินคุณภาพของการเขียนซึ่งจะให้ความสำคัญกับการตอบสนองต่องานเขียนในระหว่างกระบวนการเขียน โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสทบทวนเพื่อแก้ไขใหม่ หลังจากนั้นผู้สอนจึงประเมินผลงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เขียนมาก เพราะเป็นการตอบสนองในระหว่างกระบวนการ และมีผลทางบวกต่อคุณภาพงานเขียน ผู้เรียนมีโอกาสแก้ไขจุดบกพร่อง ปรับปรุงงานเขียนให้ดีขึ้น

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ เพื่อจะได้ทราบว่า การสอนด้วยวิธีนี้ จะส่งผลให้นักเรียนเขียนเป็นกระบวนการ มีขั้นตอนในการเขียน สามารถทำให้นักเรียนกล้าที่จะถ่ายทอดความคิดเห็น ความรู้สึกผ่านงานเขียนของตนเองได้ และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนเขียนภาษาอังกฤษต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์กับเกณฑ์ร้อยละ 75

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 37 คน โรงเรียนจวบวิทยาลัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 17 คน โรงเรียนจวบวิทยาลัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ตัวแปร

1.4.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์

1.4.2.2 ตัวแปรตาม

1) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2) ความพึงพอใจ

1.4.3 กรอบเนื้อหาการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ม.2/5 พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรมและประสบการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม และมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน ตัวชี้วัด ม.2/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์และข่าว/ เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม และ ม.2/3 พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และประสบการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน เวลารวม 10 ชั่วโมง ดังนี้

1.4.3.1 เขียนบรรยายประวัติตนเอง (My Self) เวลา 2 ชั่วโมง

1.4.3.2 เขียนบรรยายเกี่ยวกับครอบครัว (My Family) เวลา 2 ชั่วโมง

1.4.3.3 เขียนบรรยายเกี่ยวกับโรงเรียน (My School) เวลา 2 ชั่วโมง

1.4.3.4 เขียนบรรยายเกี่ยวกับประเทศ (My Country) เวลา 2 ชั่วโมง

1.4.3.5 เขียนบรรยายลักษณะบุคคล (My Best Friend) เวลา 2 ชั่วโมง

1.4.4 ระยะเวลา สถานที่วิจัย

1.4.4.1 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที

1.4.4.2 สถานที่ดำเนินการวิจัยคือ โรงเรียนจวบวิทยาลัย อำเภอบางบาล จังหวัดมหาสารคาม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์” หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการเขียนที่เป็นลำดับขั้นตอน ผ่านกระบวนการค้นหา อภิปราย เรียบเรียง ข้อมูลและพัฒนาข้อมูลจากการคิด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting) เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้กำหนดหัวข้อให้นักเรียน และให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย นักเรียนให้ความสนใจ ต่างคนต่างคิดหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ครูกำหนดให้

ขั้นที่ 2 ขั้นการเขียนร่างครั้งที่ 1 (First Draft) ขั้นนี้นักเรียนได้นำคำศัพท์และข้อมูลที่แต่ละคนได้วางแผนไว้ในขั้นที่ 1 มาเขียนเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนดให้ ซึ่งในขั้นนี้ ครูผู้สอนจะคอยให้คำปรึกษา

ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ขั้นนี้ครูผู้สอนให้นักเรียน อ่านงานเขียนของตนเองให้เพื่อนฟัง ซึ่งครูจะช่วยเพิ่มเติมข้อมูลและเนื้อหาที่เขียนให้สมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นการเขียนร่างครั้งที่ 2 (Second Draft) เป็นขั้นที่นักเรียนได้เขียนร่างครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาด ซึ่งนักเรียนได้ตัวอย่างงานที่ครูผู้สอนยกตัวอย่าง แล้วเริ่มแก้ไขงานตัวเอง

ขั้นที่ 5 ขั้นการตรวจเพื่อแก้ไข (Proofreading) เป็นขั้นที่นักเรียนอ่านทบทวนและตรวจแก้ไขงานเขียนด้วยตนเองโดยครูผู้สอนจะเป็นคนบอกเกณฑ์การตรวจ

ขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนครั้งสุดท้าย (Final Draft) คือขั้นประเมินคุณภาพของการเขียน

“ประสิทธิภาพ” หมายถึง การวางเป้าหมายที่จะวัดหาค่าประสิทธิภาพ เพื่อหาความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนนั้น ว่าเหมาะสมที่จะจัดการเรียนการสอนนั้นกับนักเรียนหรือไม่ หรือน้อยเพียงใด เพื่อที่จะปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คะแนนระหว่างเรียนที่สอนโดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ ที่ได้จากคะแนนประเมินผลงานรายแผน มีทั้งหมด 5 แผน แผนละ 15 คะแนน

E₂ หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คะแนนวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ ที่ได้จากการประเมินแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

“ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ” หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ความรูสึก ความคิดทัศนคติและประสบการณ์ต่าง ๆ โดยเรียบเรียงเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ สามารถเรียบเรียงคำศัพท์ ถ้อยคำ สำนวนเพื่อให้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ของประโยคภาษาอังกฤษ สำหรับสื่อสารให้ผู้อ่านได้เข้าใจตรงกัน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แบบเขียนเรียงความ จำนวน 1 ข้อ และใช้เกณฑ์การประเมินให้คะแนนของ อาร์เธอร์ ฮิวอี้ ซึ่งประเมินด้านเนื้อหาและการเรียบเรียงเนื้อหา

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกพอใจ เจตคติที่ดีส่วนบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ได้พบเจอกับตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยมีระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ

“เกณฑ์ร้อยละ 75” หมายถึง เป้าหมายคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งคะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์

1.6.2 ครูผู้สอนได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษและมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นทีม

1.6.3 ครูผู้สอนได้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ)
2. การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการของเฮวินส์
3. แผนการจัดการเรียนรู้
4. ประสิทธิภาพ
5. ความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ)

หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรตามข้อบังคับของการศึกษาไทยที่มีใช้มานานแล้วมีการปรับปรุงแก้ไขอยู่ตลอด เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาที่เป็นสากลให้เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งหลักสูตรแกนกลางนั้นจะมีทั้งในการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาพื้นฐาน โดยผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการจัดตามกฎหมาย

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อจำแนกวิชาตามเนื้อหาการสอน โดยสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้

โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้ 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 2) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ 3) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ 4) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 5) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา 6) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ 7) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี 8) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โดยผู้เรียนจะต้องศึกษาให้ครบทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และต้องผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลทั้งหมดจึงจะถือว่าสำเร็จการศึกษา

2.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

2.1.1.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2.1.1.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

2.1.1.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

2.1.1.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนของโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ม.2/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน

ตัวชี้วัด ม.2/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ตัวชี้วัด ม.2/3 ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์หัวข้อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน

ตัวชี้วัด ม.2/4 เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ม.2/1 สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเอง เรื่องราวต่าง ๆ ใกล้ตัว และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัด ม.2/2 ใช้คำขอร้อง คำชี้แจงและคำอธิบายตามใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ สถานการณ์

ตัวชี้วัด ม.2/3 พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัด ม.2/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัด ม.2/5 พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรมและประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ม.2/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

ตัวชี้วัด ม.2/2 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง (Topic) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

ตัวชี้วัด ม.2/3 พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และประสบการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด ม.2/1 ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัด ม.2/2 อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณี
ของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัด ม.2/3 เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด ม.2/1 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง
การออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและ
ภาษาไทย

ตัวชี้วัด ม.2/2 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง
ชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้
อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด ม.2/1 ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน
และสังคม

ตัวชี้วัด ม.2/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน
ห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การ
ประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด ม.2/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้ารวบรวมและสรุป
ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

ตัวชี้วัด ม.2/2 เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียนเป็น
ภาษาต่างประเทศ

2.1.3 คุณภาพผู้เรียน

นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่
ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการ
อ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตัวเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระหัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ การศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่

ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

สรุปโดยผู้วิจัยได้นำเนื้อเกี่ยวกับการเขียนบรรยายประวัติตนเอง (My Self) การเขียนบรรยายเกี่ยวกับครอบครัว (My Family) การเขียนบรรยายเกี่ยวกับโรงเรียน (My School) การเขียนบรรยายเกี่ยวกับประเทศ (My Country) และการเขียนบรรยายลักษณะบุคคล (My Best Friend) และมาตรฐานตัวชี้วัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดที่ 5 พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรมและประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม และมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม และตัวชี้วัดที่ 3 พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่าง ๆ โกลัศตัว และประสบการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ นำมาใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้เพราะมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

2.2 การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการของเฮวินส์

2.2.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะเป็น เครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิดและประสบการณ์ออกมาในรูปแบบ ของตัวหนังสือ เพื่อให้คนอ่านได้ทราบ

Finocchiaro (1958) กล่าวว่า การเขียน คือ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร นักเรียนจะแสดงออกจากสิ่งที่อยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิด และอารมณ์ ความรู้สึกที่แสดงออกมากับการเขียนตัวอักษรเหล่านั้น

Harmer (1988, p. 45) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง เป็นการเสริมความรู้ให้มั่นคงขึ้นเป็นการพัฒนาภาษาของนักเรียนผ่านทางกิจกรรมการเขียนเป็นกิจกรรมการเขียนเป็นวิธีที่เหมาะสมกับวิธีบางวิธี นอกจากนี้ การเขียน หมายถึง การแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนสื่อผ่านข้อความให้ผู้อื่นเป็นภาษาเขียนที่รวมทักษะการเขียนด้วยลายมือสะอาดเรียบร้อยไม่ว่าจะเป็นตัวพิมพ์หรือตัวเขียน การ

สะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง รวมทั้งการเลือกใช้คำศัพท์สำนวนที่ถูกต้อง รวมทั้งการการเลือกใช้คำศัพท์สำนวนที่ถูกต้องเหมาะสมและการนำเสนอเรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีระบบ นักวิชาการแต่ละท่านก็ได้ให้ความหมายที่มีความคล้ายคลึงกัน ทำให้เรามองออกว่าแท้จริงแล้วการเขียนเป็นสิ่งที่ช่วยเกิด การพัฒนาการเรียนรู้อย่างยิ่ง โดยการเขียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในด้านศิลปะเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ที่ประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

กรมวิชาการ (2545 ข, น. 7-8) เห็นว่าการเขียนเป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนสื่อผ่านข้อความให้ผู้อ่าน เป็นภาษาเขียนด้วยลายมือสะอาดเรียบร้อย ไม่ว่าจะเป็นตัวพิมพ์หรือตัวเขียน การสะกด การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวนที่ถูกต้องเหมาะสม และการนำเสนอเรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีระบบ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2548, น. 56) ได้นิยามความหมายของการเขียนว่า การเขียน หมายถึง การแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกที่มีอยู่ในใจให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยวิธีใช้สัญลักษณ์ที่เรียกว่าตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่าน ได้เข้าใจในเจตนาของผู้เขียน

ดุสิตา แดงประเสริฐ (2549, น. 33) ได้ให้คำจำกัดความของการเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึกของผู้ส่งสาร โดยผ่านกระบวนการคิดอย่างเป็น ระบบออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อสารให้ผู้รับสารเข้าใจ

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2551, น. 67) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารอย่าง หนึ่งของมนุษย์ที่แสดงออกทางภาษาเป็นลายลักษณ์อักษร แสดงความรู้สึก ความคิด ที่มีอยู่ ในใจเพื่อให้ผู้อื่นรับรู้

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนภาษาอังกฤษ คือ การถ่ายทอดความรู้ความรู้สึก ความคิด ทักษะคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ โดยเรียบเรียงเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้

2.2.2 องค์ประกอบของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะที่ยุ่งยากและมีกระบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการร่วมกัน จึงสามารถเขียนได้ถูกต้องและชัดเจน มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเขียน ดังนี้

Pincas (1987, pp. 25-70) มีความเห็นว่าทักษะการเขียนต้องประกอบด้วย 3 ทักษะ ดังนี้

1. ทักษะการสื่อสาร (Communication Skills) ประกอบด้วย

1.1 การสื่อสารระหว่างมนุษย์ ในขั้นแรกนี้เป็นการแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่ามนุษย์สามารถสื่อสารได้ด้วยการเขียนแบบต่าง ๆ

1.2 การเลือกเนื้อหา เป็นการอธิบายให้เห็นว่าเนื้อหามีอิทธิพลต่อการสื่อสาร การเลือกใช้รูปแบบภาษาหรือรูปแบบการเขียนย่อมต้องสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร

1.3 การนำเสนอข้อคิดเห็น การเสนอความคิดอย่างกระจ่างชัดเจนย่อเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอแต่ละแบบ เช่น การบรรยาย การอธิบายกระบวนการ การเล่าเหตุการณ์ การให้เหตุผล เป็นต้น

2. ทักษะการเขียนเรียงความ (Composition Skills) ประกอบด้วย

2.1 การสร้างประโยค การเขียนในที่นี้ คือ การนำเสนอความรู้สึกรู้สึกนึกคิดโดยเรียงเรียงออกมาเป็นประโยค ต่อมาจึงนำประโยคมาเรียงเรียงเป็นย่อหน้าและความเรียงตามลำดับ ดังนั้น การเขียนความจึงต้องเริ่มที่การเขียนประโยคซึ่งผู้เขียนต้องมีความรู้เรื่องโครงสร้างประโยค จนกระทั่งสามารถสร้างประโยคได้

2.2 การเรียบเรียงอนุเฉท คือ กลุ่มประโยคที่มีความสัมพันธ์กันและถูกจัดเรียงอย่างมีระเบียบ ดังนั้นในการเขียนอนุเฉทผู้เขียนต้องมีทักษะในการเรียบเรียงประโยคให้เป็นอนุเฉทที่ถูกต้องตามรูปแบบ ซึ่งผู้อ่านสามารถติดตามการนำเสนอข้อคิดเห็นของผู้เขียนได้

2.3 การใช้ตัวเชื่อมต่างๆ (Linking Devices) การเรียบเรียงประโยคเป็นย่อหน้าที่ช่วยให้ผู้อ่านติดตามการนำเสนอได้นั้นจำเป็นต้องใช้ตัวเชื่อมต่างๆทำหน้าที่โยงประโยคหรือย่อหน้าเข้าด้วยกัน งานเขียนที่ขาดตัวเชื่อมย่อมเป็นงานที่ไม่ได้รับการยอมรับและไม่สามารถสื่อความหมายได้อย่างราบรื่น

3. ทักษะเกี่ยวกับลีลาการเขียน (Style Skills) ประกอบด้วย

3.1 การเขียนรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การเล่าเหตุการณ์ (Narrative) การบรรยาย (Descriptive) การอธิบาย (Expository) และการโต้แย้ง (Argument) รูปแบบของการเขียนจะแตกต่างกันตามข้อมูลที่นำเสนอ อาทิเช่น เมื่อผู้เขียนต้องการเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รูปแบบที่เหมาะสมก็คือ การเขียนเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นการนำเสนอเหตุการณ์ตามลำดับเวลาที่เกิดขึ้น

3.2 ระดับของภาษาทางการและไม่เป็นทางการ (Formality) ผู้เขียนต้องรู้จักใช้ระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้อ่าน และจุดมุ่งหมายของการเขียน

3.3 การสร้างอารมณ์สในการเขียน (Emotive Tone) เป็นความสามารถของผู้เขียนที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตาม

Langer (1988, pp. 24) กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นและสำคัญในการเขียนไว้ 4 ประการ คือ

1. ทักษะทางไวยากรณ์ (Grammatical Skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนประโยคต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยค

2. ทักษะลีลาภาษา (Stylistical Skills) ได้แก่ ความสามารถในการเลือกใช้ประโยคหลายๆแบบ และใช้สำนวนโวหารต่าง ๆ ในการเขียนทำให้เกิดอารมณ์

3. ทักษะทางกลไก (Mechanic Skills) ได้แก่ ความสามารถในการใช้แบบแผนทางภาษาได้ถูกต้องแม่นยำ เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ

4. ทักษะการเลือกข้อความที่เหมาะสม (Judgement Skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนข้อความที่เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ ตลอดจนความสามารถในการจัดลำดับเรื่องราวให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

Flower (1989, pp. 284-285) กล่าวว่า การเขียนที่ดีต้องประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ สำคัญ ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จะใช้ในการเขียน ตลอดจนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่ต้องการจะถ่ายทอดออกมา

2. รูปแบบ (Form) ได้แก่ การเรียบเรียงถ้อยคำ จัดลำดับเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องกัน

3. ไวยากรณ์หรือหลักภาษา (Grammar) ได้แก่ ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์มาเขียนประโยคที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้

4. สีสภาษา (Style) ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหารต่าง ๆ ในการเขียนเพื่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของผู้เขียนตลอดจนอารมณ์และอรรถรส (Tone and Flavor) ในข้อความที่เขียน

5. กลไกการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษา เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนการสะกดตัวอักษรที่ถูกต้อง และการเขียนขึ้นต้นด้วยอักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามแบบแผนของภาษาของภาษานั้น ๆ

สมพร อินทะกนก (2548, น. 25-26) สรุปไว้ว่า การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถด้านการเขียนนั้นต้องประกอบด้วยความสามารถในหลักสำคัญ 3 ประการคือ

1. ความรู้เรื่ององค์ประกอบของภาษา ที่ผู้เรียนจะใช้ในการเขียน เช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำ ศัพท์ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน สีสภาษา และกลไกในการเขียน

2. เนื้อหาสาระที่จะใช้ในการเขียน ตลอดจนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่จะถ่ายทอดออกมา

3. กระบวนการเขียน เป็นการนำ กิจกรรมที่จะนำไปสู่ผลงาน

ฉะนั้นในการสอนเขียนจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทั้ง 3 ด้านนี้เพื่อการเรียนการสอนจะได้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

จากองค์ประกอบข้างต้นจึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียน ประกอบด้วย เนื้อหา คือ เนื้อหาที่ถ่ายทอดออกมา การเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนให้เกิดอรรถรสในการอ่าน การใช้สัญลักษณ์ตัวสะกดเครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้องตามรูปแบบ และหลักโครงสร้างไวยากรณ์

2.2.3 ความสามารถในการเขียน

ความสามารถในการเขียน เป็นความสามารถในการรวบรวมความคิด ความรู้สึกเพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ออกมาเป็นตัวอักษร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสื่อสารกับผู้อ่านในเรื่องใด ซึ่งต้องอาศัยความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และการเลือกใช้คำมาประกอบให้เหมาะสมกับความรู้

ความคิดพื้นฐานของผู้อ่าน ซึ่งทำให้ผู้เขียนสื่อความหมายได้ถูกต้อง มีประสิทธิภาพและเกิดความเข้าใจที่ตรงกันกับผู้อ่าน ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา ได้กล่าวถึงความหมายของความสามารถในการเขียนไว้ ดังนี้

White (1980, p. 6) พูดถึงความสามารถในการเขียนว่า ครอบคลุมมากกว่า การสร้างประโยคอย่างเดียว ความสามารถในการเขียน คือความสามารถในการเรียงลำดับให้เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และสมเหตุสมผล เขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ สื่อสารในสิ่งที่ต้องการได้เขียน ต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ ความสามารถในการเขียนจะต้องประกอบด้วยความต้องการของภาษา (Correction of Form) ความเหมาะสมของภาษา (Appropriateness of Style) และเอกภาพของเรื่อง (Unity of Theme or Topic)

Jacobs (1981) กล่าวว่าไว้ว่า ความสามารถในการสื่อความหมายของผู้เขียนนั้นเป็นความสามารถที่มีองค์ประกอบ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะประสานเข้าด้วยกันทั้งหมด เพื่อให้เป็นเรียงความที่สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ในการเขียนนั้นต้องมีเนื้อหา ผู้เขียนสามารถเขียนขยายความเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องสมเหตุสมผลและเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน มีการเรียบเรียงความคิด สามารถเขียนเรียงความได้อย่างสละสลวย แสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน มีเหตุผลสนับสนุน ตรงประเด็น และมีการเชื่อมโยงความคิดอย่างต่อเนื่อง มีการใช้คำศัพท์ รู้จักเลือกใช้ศัพท์ที่มีความหมายลึกซึ้งเหมาะสม รวมทั้งการใช้สำนวนการเขียนที่เหมาะสมอีกด้วย และไม่ใช่เพียงเท่านั้น การใช้ไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ผู้เขียนสามารถใช้รูปแบบซับซ้อนได้ดีมีความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาและยังสามารถใช้กาลรูปนามเอกพจน์ พหูพจน์ คำนำหน้านาม คำสรรพนามและคำบุพบท ตลอดจนสามารถเรียงลำดับในประโยคได้อย่างถูกต้องอีกด้วย และสุดท้ายเป็นการใช้กลไกทางภาษา สามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้าได้

Harris (1990) ได้กล่าวว่าความสามารถในการเขียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของการรวมทักษะหลายๆ อย่างทางภาษาเข้าด้วยกัน ซึ่งได้แก่ เนื้อหา (Content) ที่อธิบายเนื้อหาของกรเขียนตลอดจนความนึกคิดที่แสดงออก มีรูปแบบ (Form) ที่ต้องมีการเรียบเรียงและจัดลำดับเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องและเพื่อให้ตรงตามจุดมุ่งหมายในการเขียน มีไวยากรณ์ (Grammar) เพื่อใช้รูปแบบและโครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ ผู้เขียนต้องมีลีลาภาษา (Style) คือ การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนต่างๆ เพื่อให้เกิดอารมณ์และอรรถรสในข้อความที่เขียนและสิ่งสำคัญต้องมีกลไกทางภาษา (Mechanics) ซึ่งได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ เครื่องหมาย วรรคตอน การสะกดคำ และการใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ได้ถูกต้องตามแบบแผนของภาษา

สมพร อินทะกนก (2548, น. 24) สรุปว่า ความสามารถในการเขียนคือ ความสามารถในการเรียบเรียงถ้อยคำ ประโยคและสำนวนภาษาเข้าด้วยกัน อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

โครงสร้างของภาษาและกลไกการเขียนต่างๆที่สำคัญที่สุดคือความสามารถในการสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจถูกต้องชัดเจนและตรงกันกับผู้เขียน

จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการเรียงเรียงคำศัพท์ ถ้อยคำ สำนวนเพื่อให้ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ของประโยค สำหรับสื่อสารให้ผู้อ่านได้เข้าใจตรงกัน

2.2.4 ทฤษฎีกระบวนการเขียน (The Writing Process Approach)

เป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่จะสร้างงานเขียน เพื่อสามารถสื่อความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ ในการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน จึงมุ่งศึกษาที่กระบวนการที่เกิดขึ้นในขณะที่ผู้เขียนสร้างงานเขียน จากการศึกษาพบว่า กระบวนการเขียนมีลักษณะย้อนไปย้อนมา (Recursive) กล่าวคือผู้เรียนอ่านทบทวนและแก้ไขงานเขียนอยู่ตลอดเวลา การทบทวนแก้ไขรวมอยู่ในกระบวนการเขียนมิได้แยกออกเป็นขั้นตอนสุดท้ายเมื่อเขียนเสร็จ ดังนั้น วิธีการสอนจึงเปลี่ยนจากแบบเดิมที่มุ่งสอนรูปแบบและกฎเกณฑ์ของภาษา มาเป็นการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียบเรียงข้อความ ที่สื่อความหมายได้ โครงสร้างของกระบวนการเขียน ที่มีผู้วิจัยไว้ ดังนี้

Hayes and Flower (1980, pp. 81–82) เสนอว่าการเขียนจะต้องมีวัตถุประสงค์และในการผลิตงานเขียนแต่ละครั้ง ผู้เขียนจะต้องมีวัตถุประสงค์ว่าจะเขียนเพื่ออะไรให้ใครอ่าน ซึ่งการเขียนคือการจัดองค์ประกอบอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ผู้เขียนจะต้อง ตั้งหัวข้อ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่องที่จะเขียน หรือเนื้อหาทั้งหมดในงานเขียน จะต้องสนับสนุนหัวข้อนั้น ใจความสำคัญเหล่านั้น อาจแยกเขียนเป็นย่อหน้า และแต่ละย่อหน้าจะต้องมีข้อความหรือข้อมูลที่จะสนับสนุนใจความสำคัญนั้นๆ ซึ่งการเขียนประกอบด้วย 3 กระบวนการ คือ การวางแผน การเรียบเรียง และการทบทวน

Hughey (1983, pp. 11-13) ได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการเขียน ดังนี้

1. ขั้นเริ่มต้น (Getting Started) ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ประสบการณ์ (Experience) ความรู้สึกของประสาทสัมผัสโดยตรง (Intuition) และการคาดหวัง (Expectation) สิ่งเหล่านี้มีอยู่ในคลังข้อมูล (Data Bank) หรือในสมองของนักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ กับสิ่งที่ได้รับการศึกษา วัฒนธรรม อารมณ์ สังคมและทุกสิ่งทุกอย่างที่นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์ด้วย เจตนา และจุดประสงค์ในการเขียน (Intent Level) นักเรียนหรือผู้เขียนต้องตั้งจุดประสงค์ในการเขียนเสียก่อน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการค้นหาจากคลังข้อมูล การเข้าสู่กระบวนการเขียน (Entry Level) ด้วยการค้นหาข้อมูล (Search) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Initiation) การบ่มความคิด (Incubation)

2. ชั้นประดิษฐ์ (Invention) มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ชั้นค้นพบ (Discovery) ในขั้นนี้บางคนอาจคิดว่า เป็นขั้นก่อนการเขียน แต่เมื่อเขียนไปแล้ว จะพบว่าชั้นค้นพบจะเกิดควบคู่ไปกับการเขียนตลอดเวลา เพราะเมื่อมีการค้นหา ต้องมีการค้นพบด้วย เพื่อตั้งคำถามตนเองว่า

- ทำไมจึงตัดสินใจเขียน
- สิ่งที่ต้องการเขียนจะเขียนในด้านใด
- มีความรู้ในเรื่องที่จะเขียนดีพอหรือไม่
- วิธีการเขียนจะเขียนอย่างไร
- ใครคือผู้อ่าน

2.2 ชั้นเรียบเรียงความคิด (Generation) หลังจากที่ค้นพบข้อมูลแล้ว ผู้เขียนก็จะเรียบเรียงความคิดว่าจะเขียนอย่างไร รูปแบบใด การเรียบเรียงความคิดนี้เกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงความคิด ความรู้สึก ความคิดเห็น และข้อเท็จจริงเข้ากับข้อมูลใหม่ การเปิดช่องว่างด้วยข้อมูลและประสบการณ์ใหม่ การสร้างรูปแบบการรับรู้ใหม่

2.3 การขัดเกลาให้เป็นรูปร่าง (Formulation) หลังจากที่เรียบเรียงความคิดและเขียนลงในกระดาษแล้วก็เป็นการขัดเกลาการเขียนให้อยู่ในรูปแบบที่ผู้อ่านพึงพอใจซึ่งในขั้นนี้แบ่งเป็นขัดเกลาให้เป็นไปตาม กฎเกณฑ์ ได้แก่การขัดเกลาถ้อยคำ สำนวนให้สละสลวย (Rhetorical Shaping) ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นการรวบรวมความคิดต่างๆ เพื่อสื่อถึงผู้อ่านการขัดเกลาภาษา (Linguistic Shaping) เป็นการขัดเกลาโครงสร้างพื้นผิว (Surface Structure) และรวมไปถึงข้อเขียนที่จะต้องมีความสัมพันธ์กันของเนื้อความ (Discourse) ด้วยการเชื่อมแน่น (Cohesion) และการเชื่อมนัย (Coherence) ซึ่งการเชื่อมแน่นนี้เป็นการสร้างสัมพันธ์ ระหว่าง ประโยคตามหลักภาษาศาสตร์ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน โดยจะมีคำ บ่งบอกความสัมพันธ์นี้ เช่น ประพันธ์สรรพนาม (Relative Pronoun) หรือ คำ สันธาน (Conjunction) เป็นต้น ส่วนการ เชื่อมนัย เป็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามความหมาย

3. การทบทวนการเขียนอีกครั้ง (Reformulation) ได้แก่การทบทวนเป็นการทบทวนคำ จำ กัดความและ ความคิดต่างๆตลอดจนการเรียบเรียงเรื่องราวและการเน้นจุดประสงค์ในการเขียน

4. การตรวจทานแก้ไข (Editing) เป็นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อความในด้านความสมบูรณ์ของประโยค วลี คำ เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ ตลอดจนความสะอาดในการเขียน ในขั้นนี้ถือว่าเป็นขั้นสุดท้ายของการเขียนก็ได้

5. ชั้นขีดเกลา เป็นกระบวนการต่อเนื่องและทำซ้ำแล้วซ้ำอีกอาจจัดอยู่ในขั้นค้นพบข้อมูลและเรียบเรียงความคิดได้ เพราะชั้นขีดเกลาเป็นการเลือกรูปแบบ ให้เหมาะสมกับความหมาย และนำความหมายมาพิจารณาเพื่อหารูปแบบที่เหมาะสม

6. ผลงาน (Product) คืองานเขียนที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว และสามารถสื่อสารไปสู่ผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.5 การสอนเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ ทั้งนี้เพราะการเขียนต้องอาศัยความรู้และข้อมูลต่างๆ จากทักษะการฟังการพูดและการอ่านมาเป็นพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เขียนสามารถใช้ความรู้ความสามารถของตนถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนที่ทำให้คนอื่นเข้าใจได้ตามที่ตนเองต้องการ ซึ่งเมื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดดังกล่าวให้ผู้อื่นทราบแล้ว จะส่งให้ผู้อื่นรับทราบความคิด ความรู้สึกที่ตนเองมีอยู่ว่าเป็นอย่างไรหรือต้องการสิ่งใด เป็นต้น ดังนั้นการเขียนจึงเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การฝึกเขียนเพื่อการสื่อสารจะเป็นการเขียนในระดับสูงกว่าการเขียนประโยคการเขียนประโยค แต่เป็นการเขียนถ้อยคำและสำนวนในรูปแบบของประโยคที่เป็นที่ยอมรับและเรียบเรียงประโยคให้เหมาะสมและสามารถสื่อความหมายได้ เป็นการแสดงความคิดของผู้เขียนสื่อความหมายผ่านข้อความให้ผู้อ่านเป็นภาษาเขียนด้วยลายมือสะอาดเรียบร้อย รวมทั้งการเลือกใช้คำศัพท์สำนวนที่ถูกต้องเหมาะสมและการนำเสนอเรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีระบบในการสอนเขียนควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญ ดังนี้

2.2.5.1 ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ต่อจากกระบวนการเรียนรู้ในการฟังและการพูด ก่อนที่ผู้สอนจะให้นักเรียนเขียนอะไรจะต้องแน่ใจว่านักเรียนสามารถพูดออกเสียงคำหรือประโยคข้อความนั้นๆ ได้อ่านคำข้อความนั้นออกและเข้าใจความหมายของคำข้อความหรือประโยคนั้นก่อนที่จะเขียน

2.2.5.2 การเขียนเป็นทักษะที่ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนจำสิ่งที่เรียนได้ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ การสะกดคำการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน ดังนั้น ถ้านักเรียนได้มีโอกาสฝึกเขียนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนจะเรียนรู้และจำสิ่งที่เขาเรียนได้ดียิ่งขึ้นผู้สอนจึงควรจัดให้มีกิจกรรมการเขียนเป็นระยะๆ สม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้นักเรียนฝึกฝนสิ่งที่เรียนมาและยังสามารถเก็บงานเขียนสะสมไว้เพื่อกลับมาทบทวนดูได้ในภายหลัง

2.2.5.3 ถ้านักเรียนทราบวัตถุประสงค์และขอบข่ายของการเขียน นักเรียนจะเขียนได้ตรงประเด็น ฉะนั้นก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรมการเขียนใดๆ ผู้สอนควรชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเขียนอย่างชัดเจนและกำหนดขอบข่ายการเขียนนั้นๆ เช่น ต้องการให้เขียนคำ ข้อความ หรือประโยค จำนวนความยาวเท่าไร เรื่องอะไร และอย่างไร

สรุปแล้วในการจัดกิจกรรมการสอนการเขียนนั้นผู้สอนควรวิเคราะห์กิจกรรมนั้นๆ ก่อนว่าเป็นกิจกรรมการเขียนประเภทใด ควรพิจารณาจัดกิจกรรมการเขียนให้หลากหลาย มีการเตรียมการสอนและคำนึงถึงข้อดีข้อเสียของกิจกรรมแต่ละประเภท เพื่อพัฒนาให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น (สมุตรา อังวัฒนกุล, 2540)

2.2.6 การสอนเขียนภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์

Hewins (1986, pp. 219-223, อ้างถึงใน ทิพาพร สุจारी, 2537, น. 128-130) การสอนเขียนภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ เป็นวิธีสอนเขียนที่คิดขึ้นโดย เฮวินส์ (Hewins) ซึ่งเป็นครูสอนภาษาฝรั่งเศส อยู่ที่โรงเรียน ไฮแลนด์ ปาร์ค (HighlandPark High School) รัฐนิวเจอร์ซีย์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีความคิดว่า ในขณะที่สอนภาษาฝรั่งเศส เป็นภาษาต่างประเทศนั้นมักมีปัญหาในการเขียนเพราะนักเรียนเขียนผิดพลาดมากทั้งในด้าน คำ ศัพท์ โครงสร้างและสำนวน อีกทั้งนักเรียนไม่สามารถเขียนถ่ายทอดความคิดของตัวเองออกมาได้ ในขณะที่เขียนนักเรียนเกิดความวิตกกังวลว่าจะเขียนผิดซึ่งทำให้ครูผู้สอนเกิดความกดดันมาก จึงได้คิดวิธีสอนนี้ขึ้นมาโดยยึดแนวทฤษฎีการเรียนรู้การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Writing Process Approach) ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศส เป็นภาษาต่างประเทศ สามารถพัฒนาทักษะการเขียนขึ้นมาได้ดีขึ้น คือนักเรียนสามารถเขียนสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ นอกจากนั้นนักเรียนยังมีแรงจูงใจในการเขียน มีความต้องการที่จะเขียนผลงานของตนเพื่อให้บุคคลอื่น ๆ อ่าน โดยไม่วิตกกังวลว่าจะเขียนผิดอีกต่อไป

เฮวินส์ ได้สร้างแผนการสอนโดยยึดกระบวนการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการเขียน เป็นขั้นของการปูพื้นฐานการเขียนของนักเรียน โดยให้ความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ แนวคิด สำนวนต่างๆ ด้วยการใช้วิธีระดมสมอง 3 วิธี โดยจะเลือกวิธีใดวิธีหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของงานเขียน คือ

1.1 ครูตั้งหัวข้อเรื่อง หรือ ถามคำถามให้นักเรียนช่วยกันหาคำ ตอบ หาคำ ศัพท์ และหาแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องหรือคำ ถามนั้นๆ ครูทำ บันทึบบันทึกคำ ศัพท์และแนวคิดนั้นๆ ลงบนกระดาน พร้อมทั้งคอยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือแก่ผู้เรียน

1.2 ครูนำเรื่องสั้นๆ หรือบทสรุปของเรื่องมาให้ให้นักเรียนอ่าน แล้วให้เดาว่ารายละเอียดของเรื่องจะเป็นอย่างไร และจะจบลงอย่างไร โดยครูใช้วิธีตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ แนวคิดของนักเรียนจะได้จากการเดา และจินตนาการเรื่องนั้นๆ แล้วครูหรือนักเรียนช่วยกัน จดบันทึกคำศัพท์ลงบนกระดาน

1.3 ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ สไลด์ หรือวีดิทัศน์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน แล้วให้นักเรียนช่วยกันบรรยายรูปภาพ สไลด์ หรือเรื่องที่ดูในวีดิทัศน์นั้น ครูจดบันทึกคำศัพท์ชื่อของข้อมูลที่สำคัญบางอย่าง เช่น วันที่ สถานที่ ลงบนกระดาน

2. ขั้นตอนการเขียนร่างครั้งที่ 1

2.1 นักเรียนนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจากขั้นตอนแรก มาเขียน โดยนักเรียนสามารถหาคำศัพท์ หรือเพิ่มเติมเรื่องราวของตนเองได้ตามความเหมาะสม

2.2 นักเรียนอ่านงานเขียนของตนเองแล้วจดคำศัพท์หรือแนวคิดที่ไม่สามารถเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้

2.3 ครูและนักเรียนช่วยกันให้ความหมายของคำศัพท์นั้นๆ

2.4 นักเรียนปรับปรุงงานเขียนของตนเอง

3. ขั้นตอนการให้ข้อมูลย้อนกลับ

3.1 ครูให้นักเรียน 2-3 คน อ่านงานเขียนของตนให้เพื่อนๆ ฟัง ซึ่งครูและเพื่อนๆ จะช่วยเพิ่มเติมด้านเนื้อหาที่เขียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2 ครูแสดงผลงานเขียนของครูโดยการฉายแผ่นใส แล้วอ่านให้นักเรียนฟัง

3.3 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน แล้วให้นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกัน อ่านพร้อมทั้งวิจารณ์งานเขียนที่อ่านด้วย

4. ขั้นตอนการเขียนร่างครั้งที่ 2

นักเรียนปรับปรุงแก้ไขงานเขียนโดยใช้ข้อมูลการวิจารณ์จากครูและเพื่อน

5. ขั้นตอนการอ่านตรวจทานแก้ไข

นักเรียนอ่านบททวนและตรวจแก้ไขงานเขียนด้วยตัวเองโดยครูจะเป็นผู้บอกเกณฑ์การตรวจ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะงานเขียนแต่ละครั้งแล้วให้เพื่อนนักเรียนช่วยตรวจ

6. การเขียนครั้งสุดท้าย

นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องตามที่ครูและเพื่อนเสนอแนะ อ่านงานเขียนของตนแล้วนำส่งให้ครูประเมินหรือนำไปจัดแสดงผลงานต่อไป

ซึ่งสามารถสรุปการสร้างแผนการสอนเขียนด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.1

ขั้นตอนการสอนเขียนด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์

ขั้นตอนที่	การดำเนินการสอน	
	วิธีการดำเนินการ	กิจกรรมการเรียนการสอน
1. ขั้นก่อนการเขียน	วิธีการหาข้อมูล	ระดมสมอง 3 วิธี -ตั้งหัวข้อประเด็นอภิปราย -ฟังเรื่องราวและเดาบทสรุป -ดูรูปภาพ/สไลด์/วีดิทัศน์
2. ขั้นการเขียนร่างครั้งที่ 1	รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูล วางแผนการเขียน	การเขียนข้อความประกอบประโยค การเชื่อมโยงประโยค
3. ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ	ดูตัวอย่างงานเขียน	คำแนะนำจากครู
4. ขั้นเขียนร่างครั้งที่ 2	การเขียนบรรยายที่ถูกต้อง ตามหลักภาษา	เพิ่มเติมเนื้อหาให้สมบูรณ์มีความ ถูกต้องตามหลักภาษาลำดับ การเขียนให้สามารถสื่อ ความหมายได้
5. ขั้นการอ่านตรวจแก้ไข	การประเมินโดยเพื่อน นำมาแก้ไขอีกครั้ง	ตรวจทานด้วยตนเอง อ่านและแก้ไขใหม่
6. การเขียนครั้งสุดท้าย	การปรับแก้เนื้อหา	คัดลอกให้สวยงามนำเสนอ

จากที่ได้ศึกษาการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ สรุปเนื้อหาได้คือ วิธีการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ โดยมีขั้นตอนคือ ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting) ขั้นการเขียนร่างครั้งที่ 1 (First Draft) ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ขั้นการเขียนร่างครั้งที่ 2 (Second Draft) ขั้นการตรวจเพื่อแก้ไข (Proofreading) และขั้นการเขียนครั้งสุดท้าย (Final Draft) คือขั้นประเมินคุณภาพของการเขียน

2.2.7 การประเมินผลความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

การประเมินผลความสามารถทางการเขียน (Testing) หมายถึง การใช้งานเขียนเป็นเครื่องมือทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เขียน ซึ่งจำ เป็นต้องมีเกณฑ์คุณภาพในการประเมินผล และการตรวจให้คะแนนงานเขียน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาหาแนวทาง และวิธีตรวจงานเขียนที่มีประสิทธิภาพ ที่ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาได้เสนอการตรวจให้คะแนนการเขียนดังนี้

Heaton (1975, pp. 135-137) กล่าวว่า การให้คะแนนการเขียนเรียงความมีปัญหาด้านความเชื่อมั่น คะแนนที่ให้นั้นไม่คงที่ จึงเสนอการแก้ปัญหาดังกล่าว ดังนี้

1. ผู้สอบทุกคนต้องเขียนเรื่องเดียวกัน
2. ข้อสอบต้องกำหนดสถานการณ์อย่างชัดเจน
3. ให้คะแนนงานเขียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง คือ

3.1 วิธีใช้ความประทับใจ (Impression Method) เป็นวิธีที่ผู้ตรวจคนเดียวหรือหลายคน ให้คะแนนจากความประทับใจเมื่ออ่านงานเขียนแต่ละฉบับ การให้คะแนนด้วยวิธีนี้มีความเป็นอัตนัยมาก ถ้ามีผู้ตรวจหลายคน ให้ใช้คะแนนเฉลี่ยจากคะแนนของผู้ตรวจทุกคนการตรวจวิธีนี้เน้นที่ความประทับใจของผู้ตรวจ เมื่อใดที่ผู้ตรวจพิจารณาประเด็นย่อยจะไม่ใช้การตรวจแบบนี้

3.2 วิธีการวิเคราะห์ (Analytic Method) เป็นการให้คะแนนโดยการแยกองค์ประกอบย่อยของเรียงความ การตรวจวิธีนี้มีแผนการตรวจซึ่งเตรียมไว้ล่วงหน้า เมื่อใช้วิธีนี้ตรวจต้องมีความยืดหยุ่น กล่าวคือ น้ำหนักของแต่ละประเด็นจะขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน เช่น ในระดับต้น ควรให้น้ำหนักไวยากรณ์ มากกว่าความคล่องในการเขียน (Fluency)

3.3 วิธีนับข้อผิดพลาด (Mechanical Accuracy of Error-count Method) เป็นวิธีที่ ฮัทตัน ไม่แนะนำให้ใช้ เพราะมีความเที่ยงตรงน้อย วิธีตรวจแบบนี้ หักคะแนนข้อผิดพลาดออกจากคะแนนเต็ม ดังนั้นข้อผิดพลาดจึงสำคัญเท่ากันหมด วิธีนี้ไม่ให้ความสนใจกับการสื่อสารของข้อเขียน เป็นวิธีการที่เน้นเพียงด้านไม่ดีของข้อเขียน ดังนั้นจึงทำให้ผู้เรียนไม่กล้าเขียนเพราะกลัวเขียนผิด ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการเรียนการสอน

Cooper (1977, pp. 30-31) ได้เสนอวิธีการตรวจเรียงความไว้หลายวิธี ซึ่งรวมเรียกว่าการตรวจให้คะแนนแบบองค์รวม (Holistic Scoring) ซึ่งมี 3 วิธี ที่น่าสนใจ ต่อไปนี้

1. การตรวจโดยใช้ความประทับใจที่มีต่อการเขียนเรียงความเรื่องนั้น (General Impression Marking) เป็นวิธีประเมินที่ง่ายที่สุดในวิธีการตรวจแบบรวม การตรวจแบบนี้ไม่ต้องกรายละเอียดของลักษณะต่างๆ ของเรียงความและไม่ต้องนับคะแนนในแต่ละลักษณะมารวมกันผู้ตรวจให้คะแนนง่ายโดยตัดสินใจว่าเรียงความนั้นควรอยู่ระดับใดเมื่อเทียบกับเรียงความของนักเรียนทั้งหมด

2. การตรวจโดยใช้เรียงความที่คัดเลือกเป็นเกณฑ์ (Essay Scale) การตรวจด้วยวิธีนี้ ผู้ตรวจเลือกเรียงความของนักเรียนจากหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ไว้ชุดหนึ่งแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจให้คะแนน หรือผู้ตรวจอาจเป็นผู้ให้คะแนนเอง โดยให้คะแนนลดหลั่นกันไปตามคุณภาพของเรียงความแต่ละฉบับ ผู้ตรวจจะใช้คะแนนของเรียงความชุดนี้เป็นเกณฑ์ในการนำ เรียงความฉบับอื่นมาเทียบ

เกณฑ์การให้คะแนนที่ตรวจโดยใช้วิธีนี้ ที่ใช้กันทั่วไปมีหลายแบบ แต่แบบที่นิยมกัน คือ เกณฑ์การให้คะแนนของสมาคมครูภาษาอังกฤษแห่งแคลิฟอร์เนีย ซึ่งพัฒนามาจากการวิเคราะห์และ

การคัดเลือกเรียงความทั้งหมด 561 ฉบับของนักเรียนเกรด 12 ในรัฐแคลิฟอร์เนียที่เขียนจากหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ เช่น Juvenile Delinquency, Outdoor Life, Prural Life เป็นต้น ผู้ตรวจจะเขียนเครื่องหมาย / ไว้ในเรียงความทุกฉบับที่ตรวจและบันทึกข้อวิจารณ์สั้นๆไว้ที่มุมกระดาษ เกณฑ์การให้คะแนนเรียงความอีกแบบหนึ่งที่ตรวจด้วยวิธีนี้ คือเกณฑ์การประเมินผลเรียงความของสมาคมลอนดอน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนในเรื่องต่างๆ ดังนี้

2.1 การรับรู้ (Realization) หมายถึง ลักษณะที่ปรากฏออกมาจากงานเขียนที่สะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ของผู้เขียนโดยตรง ซึ่งได้แก่ ความจริงใจ ความเป็นธรรมชาติและมีความมีชีวิตชีวา

2.2 ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึงลักษณะของงานเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจของผู้อ่านต่องานของผู้เขียน และการที่ผู้เขียนสามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจ และมีปฏิกิริยาสนองตอบต่อผู้เขียนได้อย่างสอดคล้อง

2.3 การเรียบเรียงเรื่องราว (Organization) หมายถึง ลักษณะของงานเขียนที่มีรูปร่างหรือมีความเชื่อมแน่น (Coherence) เป็นเรื่องเป็นราวได้อย่างมีเหตุผล

2.4 ความหนาแน่นของข้อมูล (Density of Information) หมายถึง จำนวนรายละเอียดที่มีความเป็นเอกภาพของข้อมูลทั้งหลายที่นำมาเขียน

2.5 การควบคุมภาษาเขียน (Control of Written Language) หมายถึงการควบคุมรูปแบบที่ซับซ้อนของโครงสร้างประโยค และการใช้ศิลปะของการเรียน

3. การตรวจโดยใช้การวิเคราะห์เรียงความเรื่องนั้นเป็นเกณฑ์ (Analytic Scale) เป็นเครื่องมือประเมินผลการเขียนแบบรวมที่ระบุลักษณะสำคัญของการเขียนได้ โดยเฉพาะแต่ละลักษณะจะมีรายละเอียดบ่งบอกไว้อย่างชัดเจน โดยจัดอันดับลักษณะต่างๆ เหล่านี้ไว้ 3 กลุ่ม คือ สูง กลาง และต่ำ ผู้ประเมินจะนำ เรียงความของนักเรียนไปเทียบเคียงกับลักษณะต่างๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 2.2 นี้

ตารางที่ 2.2

เกณฑ์การให้คะแนนผลงานเขียนของคูเปอร์ ที่เน้นการตรวจให้คะแนนแบบองค์รวม (Holistic Scoring)

ลักษณะเด่นต่างๆไป (General Merit)	ต่ำ	กลาง	สูง
ความคิด (Idea)	2-4	6-8	8-10
การเรียบเรียงข้อความ (Organization)	2-4	6-8	8-10
การใช้คำ (Wording)	1-2	3-4	4-5

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ลักษณะเด่นต่างๆไป (General Merit)	ต่ำ	กลาง	สูง
อรรถรส (Flavour)	1-2	3-4	4-5
กลไกทางภาษา (Mechanics)	1-2	3-4	4-5
การใช้ภาษา (Usage)	1-2	3-4	4-5
เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)	1-2	3-4	4-5
การสะกดคำ (Spelling)	1-2	3-4	4-5
ลายมือ (Handwriting)	1-2	3-4	4-5

จากตารางที่ 2.2 จะเห็นได้ว่าในแต่ละลักษณะของเกณฑ์ สูง กลาง ต่ำ จะมีรายละเอียดอธิบาย ดังนี้

การเรียบเรียงข้อความที่อยู่ในเกณฑ์สูง คือมีจุดเริ่มต้นดี ข้อเขียนดำเนินไปเรื่อยๆจนถึงจุดหมายแล้วจึงจบ การเขียนเป็นไปอย่างมีแผนจึงทำให้ผู้อ่านติดตามได้ ไม่ต้องสงสัยว่าถึงตรงไหนแล้ว และต่อไปจะเป็นอะไร บางครั้งผู้เขียนอาจจะมีการหักเหตอนใกล้จบ ซึ่งผู้อ่านไม่ได้คาดไว้ แต่ก็สมเหตุสมผล ผู้เขียนได้เขียนประเด็นสำคัญยาวและเน้นหนักมากที่สุดส่วนอื่นๆ ก็จะเขียนมาเล็กน้อยตามสัดส่วนของความสำคัญ

การเรียบเรียงข้อความที่อยู่ในเกณฑ์กลาง คือมีการเรียบเรียงเป็นไปตามมาตรฐานและแบบแผนที่กำหนดไว้ มีย่อหน้า 1 ย่อหน้าประเด็นหลักแต่ละประเด็นเขียนไว้ในแต่ละย่อหน้าและมีย่อหน้าสรุปอีก 1 ย่อหน้า ผู้เขียนให้ความสำคัญต่อรายละเอียดปลีกย่อยมากกว่าประเด็นหลักๆนอกจากนี้ยังมีส่วนอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องที่น่าจะตัดทิ้งไปได้

การเรียบเรียงข้อความที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ คือมีข้อเขียนที่ขึ้นต้นและจบโดยไม่สมเหตุสมผล ไม่ได้แยกประเด็นสำคัญต่างๆ ออกจากกัน แต่กลับเอามาละปะปนกันราวกับว่านักเรียนไม่ได้ใช้ความคิดว่าตนตั้งใจจะกล่าวถึงอะไรก่อนที่จะลงมือเขียน ตอนต้นเริ่มทางหนึ่ง ดำเนินไปอีกทางหนึ่ง แล้วหักเหไปอีกทางหนึ่ง จนผู้อ่านทำนายไม่ถูก

Jacobs (1981, pp. 89-105) ได้เสนอแนะการตรวจเรียงความแบบองค์รวมอีกวิธีหนึ่ง โดยใช้เกณฑ์การประเมินที่เรียกว่า ESL Composition Profile ซึ่งเป็นวิธีการตรวจสอบเรียงความที่ละเอียดมากไว้ในหนังสือ Testing ESL Composition ซึ่งผู้ตรวจต้องตัดสินเรียงความทั้งเรื่องว่าผู้เขียนได้สื่อความคิดและความหมายในขบวนการสื่อสารไปยังผู้อ่านตามที่มุ่งหวังได้หรือไม่ ถ้าผู้เขียนได้มีการรวบรวมข้อมูลเรียบเรียงเรื่องราว โดยทำให้ส่วนประกอบทางภาษาหลายๆ ส่วนสอดคล้องกันจาคอบส์ ชี้ให้เห็นว่า มีสาเหตุบางประการที่ผู้ตรวจไม่เชื่อมั่นในการตัดสินคุณภาพการประเมินผลการ

เขียนของตน และการตรวจที่ไม่คงที่ เช่น ผู้ตรวจแต่ละคนอาจมีเกณฑ์ในการประเมินผลที่แตกต่างกัน โดยที่ผู้ตรวจคนหนึ่งอาจเข้มงวดในการให้คะแนน ในขณะที่อีกคนหนึ่งให้คะแนนง่าย หรือแม้แต่การนำเกณฑ์การตรวจมาใช้ก็อาจแตกต่างกัน นอกจากนี้ ผู้ตรวจบางคนอาจลำเอียงโดยไม่รู้ตัวด้วยการคาดหวังความสามารถของผู้เขียนไว้ก่อนหรืออาจจะให้คะแนนจากส่วนประกอบบางประการที่ปรากฏให้เห็นเท่านั้น เช่น ลายมือ คำ ที่สะกดผิด หรือ กลไกทางภาษา หรือความผิดพลาดไวยากรณ์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เกณฑ์ในการสื่อสาร ซึ่งผู้ตรวจเห็นว่าเพียงพอแล้วที่จะให้คะแนน ถึงแม้ว่าจะไม่สมบูรณ์นักก็ตาม อีกทั้งผู้ตรวจแต่ละคนอาจจะมีจุดเน้นในการประเมินเรียงความแตกต่างกัน เช่น บางคนอาจเน้นความคิดของผู้เขียนเป็นสำคัญ หรือบางคนอาจจะพิจารณาเพียงแต่การเรียบเรียงเรื่องราวและการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นต้น ด้วยเหตุดังกล่าว จากอบส์ จึงเน้นว่าการตรวจแบบ ESL Composition Profile เท่านั้นที่สามารถควบคุมสาเหตุต่างๆ เหล่านี้ได้ โดยพิจารณาลักษณะรวมๆ ของการเขียนนี้ๆ

วิธีการใช้ ESL Composition Profile ในการประเมินผลเรียงความแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนออก เป็น 5 ส่วน ที่มองภาพรวมสำคัญๆ ดังนี้

เนื้อหา (Content)	30	คะแนน
การเรียบเรียงข้อความ (Organization)	20	คะแนน
ศัพท์ (Vocabulary)	20	คะแนน
การใช้ภาษา (Language Use)	25	คะแนน
กลไกทางภาษา (Mechanics)	5	คะแนน

แต่ละส่วนมี 4 ระดับ คือ

- 1 ดีมากถึงดีเยี่ยม (Very Good to Excellent)
- 2 ปานกลางถึงดี (Average to Good)
- 3 อ่อนถึงใช้ได้ (Poor to Fair)
- 4 อ่อนมาก (Very Poor)

ในส่วนเนื้อหาที่แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับดีมากถึงดีเยี่ยม	ได้คะแนนอยู่ในช่วง	27-30 คะแนน
ระดับปานกลางถึงดี	ได้คะแนนอยู่ในช่วง	22-26 คะแนน
ระดับอ่อนถึงใช้ได้	ได้คะแนนอยู่ในช่วง	17-21 คะแนน
ระดับอ่อนมาก	ได้คะแนนอยู่ในช่วง	13-16 คะแนน

องค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ ของจากอบส์ที่ตรวจให้คะแนนแบบองค์รวม (ESL Composition Profile) สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2.3

องค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ ของจาคออบส์ที่ตรวจให้คะแนนแบบองค์รวม (ESL Composition Profile)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
เนื้อหา	22-26	ปานกลาง-ดี	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนบ้างพอได้ ความ เนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับ เรื่องที่ให้เขียนแต่ขาดรายละเอียด
	17-21	อ่อน-พอใช้	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนอย่างจำกัด เขียนได้ความน้อย
	13-16	อ่อนมาก	ไม่สามารถขยายความได้ ไม่มีความรู้ในเรื่องที่เขียน เขียนไม่ได้ความ เขียนไม่ตรงเรื่อง
คำศัพท์	22-25	ดีมาก-ดีเยี่ยม	ใช้คำ ศัพท์ที่มีความหมายเหมาะสม ใช้คำศัพท์แบบรู้จักจริงใช้สำนวนการเขียนที่เหมาะสมใช้คำศัพท์ได้ตามความต้องการ
	18-21	ปานกลาง-ดี	บางครั้งใช้คำ ศัพท์และสำนวนไม่เหมาะสม แต่สื่อความหมายได้
	11-17	อ่อน-พอใช้	ใช้คำ ศัพท์ในวงจำกัดใช้คำ ศัพท์ และสำนวนผิดบ่อยๆ และไม่สามารถสื่อความหมายได้
โครงสร้างและ ไวยากรณ์	5-10	อ่อนมาก	มีความรู้เรื่องคำศัพท์น้อยมาก
	18-20	ดีมาก-ยอดเยี่ยม	ใช้รูปแบบประโยคได้ถูกต้องมีข้อผิดพลาดน้อยมากในเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประธาน และกริยา การใช้กาล รูปนาม พหูพจน์การเรียงลำดับคำ และหน้าที่ของคำนำหน้านามและบุพบท

(ต่อ)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	14-17	ปานกลาง-ดี	ใช้รูปประโยคถูกต้อง แต่เป็นประโยคโครงสร้างไม่ซับซ้อน
	10-13	อ่อน-พอใช้	มีข้อผิดพลาดหลายแห่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยา การใช้กาล รูปนามพหูพจน์ การเรียงลำดับคำ และหน้าที่ของคำหน้านาม คำสรรพนามและคำบุพบท แต่ข้อผิดพลาดเหล่านี้ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยน มีข้อผิดพลาดหลายแห่งในเรื่องโครงสร้างของประโยค
ตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอน	12-15	ดีมาก-ยอดเยี่ยม	มีข้อผิดพลาดน้อยมากในเรื่องตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอน
	8-11	ปานกลาง-ดี	พบข้อผิดพลาดในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอนเป็นบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำให้ความหมายเปลี่ยน
	4-7	อ่อน-พอใช้	พบข้อผิดพลาดบ่อยครั้งในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน จับใจความไม่ได้
	0-3	อ่อนมาก	ไม่มีความรู้ เรื่องกฎเกณฑ์ของการเขียนเลยพบแต่ข้อผิดพลาดในเรื่องตัวสะกดและเครื่องหมายวรรคตอน
ลายมือและความมีระเบียบในการเขียน	9-10	ดีมาก-ยอดเยี่ยม	เขียนลายมืออย่างบรรจงเว้นช่องไฟได้พอเหมาะสวยงามมีรอยลบขีดข่วนน้อย

(ต่อ)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	7-8	ปานกลาง-ดี	เขียนลายมืออย่างบรรจง เว้นช่องไฟได้พอเหมาะ มีรอยลบ ชิดขำน้อย
	5-6	อ่อน-พอใช้	เขียนลายมือหวัดแกมบรรจง เว้นช่องไฟไม่สม่ำเสมอ
	3-4	อ่อนมาก	มีรอยลบชิดขำมากเขียนลายมือหวัดมากไม่มีการเว้นช่องไฟ

จากเกณฑ์ดังกล่าว จะเห็นว่าแต่ละระดับยังมีค่า อธิบายแต่ละลักษณะไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ตรวจจะใช้คำอธิบาย เหล่านี้ ตัดสินว่าผู้เขียนประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการสื่อสาร เช่น ในส่วนของเนื้อหา ถ้าผู้เขียน เขียนได้ดีในระดับมากถึงดีเยี่ยม นั้น หมายความว่า ผู้เขียนมีความรอบรู้ในเรื่องที่เขียน และเขียนได้มีแก่นสาร โดยขยายใจความสำคัญได้อย่างสมบูรณ์สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำแนวการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เพื่อให้ครูผู้สอนได้นำ ไปปรับใช้ให้เหมาะสม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาในการสื่อสารความหมายให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้ภาษาตามสถานการณ์ โอกาสและบุคคล ตามหลักของ อาร์เธอร์ ฮิวอี้ ดั้งนี้ (Hughey, 1981, pp.236-245, อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2545 ค. น. 101)

1. เนื้อหา (3 คะแนน)

- 1.1 เขียนได้ใจความดี ได้เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน ได้ 3 คะแนน
- 1.2 เขียนพอได้ใจความ ได้เนื้อหาแต่ขาดรายละเอียด ได้ 2 คะแนน
- 1.3 เขียนไม่ได้ใจความ เนื้อหาไม่ตรงเรื่อง ได้ 1 คะแนน

2. โครงสร้างไวยากรณ์ (3 คะแนน)

- 2.1 เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ทุกประโยคได้ถูกต้อง ได้ 3 คะแนน
- 2.2 เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ผิด 1-2 แห่ง ได้ 2 คะแนน
- 2.3 เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ผิด 3-4 แห่ง ได้ 1 คะแนน

3. เครื่องหมายต่างๆในประโยค (3 คะแนน)

3.1 ใช้เครื่องหมายในประโยคได้ถูกต้อง	ได้ 3 คะแนน
3.2 ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 1-2 แห่ง	ได้ 2 คะแนน
3.3 ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 3-4 แห่ง	ได้ 1 คะแนน

4. การสะกดคำ ศัพท์ (3 คะแนน)

4.1 เขียนสะกดคำ ศัพท์ได้ถูกต้องทุกคำ	ได้ 3 คะแนน
4.2 เขียนสะกดคำ ศัพท์ผิด 1-2 คำ	ได้ 2 คะแนน
4.3 เขียนสะกดคำ ศัพท์ผิด 3-4 คำ	ได้ 1 คะแนน

5. ลายมือและควมมีระเบียบ (3 คะแนน)

5.1 เขียนลายมือบรรจง เว้นช่องไฟได้เหมาะสม
มีรอยลบขีดฆ่า้น้อยมาก	ได้ 3 คะแนน
5.2 เขียนลายมือบรรจง เว้นช่องไฟไม่สม่ำเสมอ
มีรอยลบขีดฆ่า่น้อย	ได้ 2 คะแนน
5.3 เขียนลายมือห้วนมากไม่มีการเว้นช่องไฟมีรอยลบขีดฆ่า่มาก	ได้ 1 คะแนน

วิธีการวัดและประเมินความสามารถในการเขียนของผู้เรียนที่ดีที่สุด คือ การให้ผู้เรียนได้เขียนจริงๆ ปริมาณและระดับความยากง่ายในการเขียนนั้นขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน อาจจะเริ่มจากระดับคำ ประโยค และข้อความสั้นๆในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 อาจให้ผู้เรียนเขียนเรื่องราวจากภาพ จากชีวิตจริงหรือจากประสบการณ์ที่พบเห็นโดยให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสิ่งที่เรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ แผนการสอน หรือจุดประสงค์ของการเรียนในหน่วยการเรียนนั้นๆ

การประเมินการเขียน อาจมีประเด็นการประเมิน ดังนี้

1. การใช้ภาษา
2. เนื้อหาสาระ
3. การเรียบเรียงเนื้อหา

ระดับความสามารถของทักษะการเขียน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับกลไก

- 1.1 สามารถคัดลอกโคลงกลอน พร้อมทั้งเครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
- 1.2 สามารถเขียนประโยคโดยใส่เครื่องหมายวรรคตอนและแก้ไขตัวอักษรใหญ่ เล็ก

ให้ถูกต้องได้

- 1.3 สามารถเขียนแทนคำ ที่กำหนดให้ลงในประโยคได้

2. ระดับความรู้

- 2.1 สามารถเรียงคำ ที่กำหนดให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

- 2.2 สามารถเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์
- 2.3 สามารถตอบคำถามจากภาพที่คุ้นเคยได้
- 3. ระดับถ่ายโอน
 - 3.1 สามารถเรียงลำดับบทสนทนาได้ถูกต้อง
 - 3.2 สามารถอ่านข้อความแล้วตอบคำถามเรียงเป็นข้อความ 1 ย่อหน้า
 - 3.3 สามารถเปลี่ยนประโยคหรือข้อความเป็น Active Voice ได้
- 4. ระดับสื่อสาร
 - 4.1 สามารถรอกแบบฟอร์มต่างๆได้
 - 4.2 สามารถเขียนบรรยายภาพชุดได้
 - 4.3 สามารถเขียนเรียงความจากหัวข้อที่กำหนดได้
- 5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์

สามารถเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์จากหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้มีความสั้น ยาว ตามระดับความยากง่ายของเนื้อหาและระดับชั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้จัดทำแนวการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เพื่อให้ครูผู้สอนได้นำไปปรับใช้ให้เหมาะสม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาในการสื่อสารความหมายให้เป็นที่ตามความต้องการของผู้ใช้ภาษาตามสถานการณ์ โอกาสและบุคคล ตามหลักของ อาร์เธอร์ ฮิวอี้

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแบบแผนที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีเพื่อใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพและดำเนินไปได้อย่างคล่องตัว ซึ่งประกอบกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำแผนมีความยากง่ายไม่เหมือนกัน ดังนั้นการทำแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้สอนถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

2.3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

การกำหนดความหมายของแผนเป็นพื้นฐานในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปพัฒนาเทคนิคการสอน รูปแบบการสอนใหม่ ๆ เพื่อให้สอดคล้องและตรงตามวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัด ดังนั้นการตีกรอบความหมายของแผนได้มีนักวิชาการหลายท่านเสนอความคิดเห็นไว้ดังนี้

นิทรา กลิ่นใกล้ (2559, น. 66) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การกำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เครื่องมือสำหรับจัดการเรียนรู้โดยดูจากสภาพท้องถิ่นและความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

กนกอร สะภา (2560, น. 30) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครู โดยเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบไปด้วย จุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการวัดประเมินผลและบันทึกหลังสอน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดำเนินการไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างมีประสิทธิภาพ

ปนัดดา คำแก้ว (2560, น. 31) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรโดยกำหนดรูปแบบของบทเรียนแต่ละเรื่อง ซึ่งจะแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนแก่ครูให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ความคิดรวบยอด เนื้อหา และการวัดผลประเมินผลที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 72) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนได้จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเป็นการเตรียมการ เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและมาตรฐาน/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการกิจกรรมล่วงหน้า การเตรียมการ การวางแผนสำหรับการสอนไว้ล่วงหน้าอย่างมีแบบแผนว่าจะสอนอะไร สอนอย่างไร สอนใคร และวัดผลอย่างไร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือบรรลุตามหลักสูตร

2.3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ถือเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงว่าด้วยเหตุผลอะไรทำไมเราจึงต้องมีแผนการจัดการเรียนรู้ เพราะแผนการจัดการเรียนรู้นั้นจะนำครูผู้สอนไปใช้ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งไว้โดยได้มีนักวิชาการหลายท่านได้นิยามความสำคัญของแผนไว้ดังนี้

ชวลิต ชูกำแพง (2551, น. 95-96) กล่าวว่า ความสำคัญของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อยู่โดยสรุปได้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะจัดกิจกรรมและเลือกจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนมีคุณภาพตรงกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรซึ่งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนและทันเวลา

2. ช่วยให้ผู้มีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้นเมื่อได้เตรียมการสอนมาอย่างดีแล้ว การสอนก็จะเป็นไปอย่างเรียบร้อย

3. ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วเพราะเมื่อครูเตรียมการสอนดียอมทำให้การจัดกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนจนนักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจเร็วขึ้น

4. ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อกลุ่มประสบการณ์ที่เรียนการที่ครูเตรียมการสอนทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานและเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องที่เรียน

5. ทำให้นักเรียนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวครูเพราะครูมีความมั่นใจมีการเตรียมการเรียนการสอนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาครูยิ่งขึ้น

6. ถ้าครูมีความจำเป็นไม่ได้สอนด้วยตนเองผู้มาสอนแทนก็จะมาสอนแทนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด

7. ทำให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไขและทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการส่งเสริมต่อไปนอกจากนี้ยังช่วยให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนเองได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

8. ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรงเพื่อเสนอแนะแก่บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการศึกษานิสิตและผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

9. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ในการสอนของครู เพื่อการนิเทศติดตามและประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครูที่แสดงว่าการสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ

11. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงความชำนาญพิเศษหรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, น. 109) กล่าวว่า การวางแผนการสอนมีความสำคัญดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจเมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมเกิดความคล่องแคล่วเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัดเพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนจะดำเนินการไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์

2. ทำให้การสอนมีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไปเพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผนเป้าหมายและมีทิศทางในการสอนมิใช่สอนอย่างเลื่อนลอยผู้เรียนก็จะได้รับความรู้ความคิดเกิดเจตคติเกิดทักษะและประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ทำให้การเรียนการสอนมีคุณค่า

3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตรทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอนผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร ทั้งทางด้านจุดประสงค์การสอนเนื้อหาสาระกิจกรรมการใช้สื่อการสอนและการวัดประเมินผลเมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอนก็เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร

4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน เนื่องจากการวางแผนการสอนผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลาสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้สะดวกและง่ายขึ้น

5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไปทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อสอบเพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้แนวทางแก่ผู้สอนแทนในกรณีที่จำเป็นเมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน

6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียนทั้งนี้เพราะว่าผู้สอนสอนด้วยความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจและวัตถุความพร้อมทางด้านจิตใจคือความมั่นใจในการสอนเพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนไว้อย่างพร้อมเพียงเมื่อเกิดความพร้อมในการสอนย่อมสอนด้วยความกระฉ่างแจ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนอันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่จะเรียน

จากที่นักวิชาการได้กล่าวไว้สามารถสรุปได้ ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ คือ เป็นแนวทางในการเตรียมการจัดการเรียนการสอน เป็นคู่มือ แนวทางนำครูผู้สอนในการสอนเนื้อหา เป็นการป้องกันการออกนอกเนื้อหาและเสริมสร้างความมั่นใจให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจมากขึ้นในการจัดการเรียนการสอน แผนการสอนเป็นตัวกำหนดบทเรียนที่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ความรู้ และเจตคติที่ดีตามที่แผนการจัดการเรียนรู้กำหนด

2.3.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2544, น. 49) กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. จุดประสงค์
2. สาระการเรียนรู้
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้
4. กระบวนการวัดและประเมินผล
5. แหล่งการเรียนรู้

กาญจนา วัฒายุ (2548, น. 86-88) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ควรประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ คือ

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. สารการเรียนรู้
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ
5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้
7. กระบวนการวัดและประเมินผล
8. กิจกรรมเสนอแนะ
9. บันทึกหลังสอน

ทศินา เขมมณี (2548, น. 16) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ควรมีประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. สื่อและอุปกรณ์
5. การวัดและประเมินผล
6. บันทึกหลังสอน ซึ่งได้ระบุไว้ 3 ประการ ได้แก่ ผลการเรียนรู้ ปัญหาและอุปสรรค

ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

สำนักคณะกรรมการกระทรวงศึกษาธิการขั้นพื้นฐาน (2553, น. 33) เสนอรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ควรประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. สารการเรียนรู้
3. กระบวนการเรียนรู้
4. กระบวนการประเมินผล
5. แหล่งการเรียนรู้
6. หมายเหตุ

อนันตกานต์ ภูถ้ำแก้ว (2559, น. 31) ได้สรุปไว้ว่าองค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ มีรูปแบบที่คล้ายกัน อาจแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในบางจุด แต่ยังคงความสำคัญในหัวข้อหรือประเด็นที่สำคัญไว้ บางหัวข้อมีความหมายเหมือนกันแต่เขียนไม่เหมือนกัน เช่น สารสำคัญ หรือ

แนวความคิดหลัก ดังนั้นในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อาจจัดทำได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความต้องการและความเข้าใจของครูผู้สอนแต่ละคน และสามารถเพิ่มเติมหัวข้ออื่นลงไปได้อีกตามความเหมาะสม ซึ่งองค์ประกอบที่สมบูรณ์ควรมี ดังนี้

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. สื่อและอุปกรณ์
5. การวัดและประเมินผล
6. บันทึกหลังสอน ซึ่งได้ระบุไว้ 3 ประการ ได้แก่ ผลการเรียนรู้ ปัญหา อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

จากที่ได้ศึกษาองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สาระสำคัญ, จุดประสงค์การเรียนรู้, เนื้อหา/สาระ, กิจกรรมการจัดการเรียนรู้, สื่อการเรียนการสอน, การวัดและประเมินผล และบันทึกผลหลังสอน ซึ่งประกอบด้วย ผลการจัดการเรียนรู้ ปัญหา/อุปสรรค ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

2.3.4 ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถทราบถึงคุณค่าที่เกิดขึ้นจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแผนในโอกาสต่อไป เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีประโยชน์มากยิ่งขึ้นได้มีนักวิชาการได้วิเคราะห์ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

วิลลาร์ตัน สุนทรโรจน์ (2551, น. 121) ได้เสนอว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นนั้นย่อมมีคุณค่า ดังนี้

1. ช่วยให้ครูผู้สอนมองเห็นช่องทางของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนและมั่นใจในการสอน
2. ช่วยให้ครูสอนได้ดียิ่งขึ้น เพราะเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของเนื้อหาบทเรียนพร้อมทั้งได้เตรียมปัจจัยอื่น ๆ ไว้พร้อม เช่น สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนกิจกรรมของนักเรียนตลอดจนการวัดผลประเมินผลไว้อย่างเหมาะสม
3. ผู้เรียน เรียนรู้อย่างมีความหมายและเกิดความศรัทธาในตัวครู
4. ครูผู้สอนสามารถจัดประสบการณ์ให้เกิดแก่เด็กได้อย่างต่อเนื่อง
5. เป็นการช่วยพัฒนาและยกระดับวิชาชีพครูให้สูงขึ้น

จากที่นักวิชาการกล่าวไว้สามารถสรุปได้ว่า ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนกำหนดไว้ และช่วยให้ครูมีเป้าหมายที่จะพัฒนาตนเองและนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

2.4 ประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้เป็นกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพหรือวัดระดับ ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลังกระบวนการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพดังนี้

2.4.1 ความหมายของประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพเป็นการหาค่าความสามารถของผู้เรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนสามารถประเมินการสอนได้ว่าผู้เรียนมาสามารถเรียนรู้กับการสอนนั้น ๆ ได้หรือไม่ โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

เกริก ท่วมกลาง (2555, น. 12-14) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ ความสามารถทางการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จทั้งด้านกระบวนการและผลลัพธ์

การดี อนันต์นาวิ (2555, น. 205) ได้ให้ความหมายว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การเปรียบเทียบทรัพยากรที่ใช้ไปกับผลที่ได้จากการทำงานว่าใช้ไปอย่างไรมากน้อยแค่ไหน ในขณะที่กำลังทำงานใช้โดยประหยัดให้ได้ผลผลิตหรือผลลัพธ์ตามเป้าหมาย

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น. 1) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาต้นแบบชิ้นงาน (Prototype) ใหม่หรือนวัตกรรม ก่อนที่จะนำเป็นเผยแพร่หรือใช้จริง จำเป็นจะต้องผ่านกระบวนการควบคุมและประกันคุณภาพ เพื่อให้แน่ใจว่าต้นแบบชิ้นงานนั้นมีประสิทธิภาพจริง เรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพ (Developmental Testing) จำเป็นที่ต้องผ่านการทดสอบประสิทธิภาพก่อนที่จะให้ครูนำไปใช้กับนักเรียน โดยดำเนินการตามกระบวนการ 2 ขั้นตอน คือการทดลองใช้เบื้องต้น (Tryout) และการทดลองใช้จริง (Trial Run) บทความนี้ เสนอแนวคิด วิธีการทดสอบประสิทธิภาพ การใช้สูตร E_1/E_2 สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพของกระบวนการ (Process-E1) และทดสอบประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (Product-E2) ในขั้นทดลองใช้เบื้องต้น แบบเดี่ยว (1:1) แบบกลุ่ม (1:10) และ แบบสนาม (1:100) และการนำสื่อหรือชุดการสอนที่ทดสอบผ่านเกณฑ์ความก้าวหน้าทางการเรียน เกณฑ์ ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 90/90, 85/85 สำหรับวิทยพิสัยหรือพุทธิพิสัย, 80/80 และ 75/75 สำหรับทักษะพิสัยและทักษะพิสัยแล้ว แล้วไปทดลองใช้จริงในช่วงเวลาหนึ่งภาคการศึกษาสูตร E_1/E_2 ซึ่งผู้เขียนพัฒนาขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2520 เป็นเพียงสูตรเดียวในการหาประสิทธิภาพสื่อและชุดการสอนที่เน้นความสัมพันธ์ของกระบวนการและผลลัพธ์ สูตรอื่นที่ใช้กันเน้นการหาประสิทธิภาพโดยอิงผลลัพธ์เพียงอย่างเดียว สูตร E_1/E_2 ใช้ได้กับการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อและชุดการสอนทุกประเภท

วาโร เฟ็งสวัสต์ (2557, น. 42-43) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ ระดับของการยอมรับของนวัตกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นไปตามระดับที่ผู้ผลิตนวัตกรรมพึงพอใจ

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2559, น. 108-115) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพสื่อการศึกษา คือ การประเมินวิถีจัดการเรียนรู้หรือสื่อการเรียนรู้ว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด ซึ่งผลจากการหาประสิทธิภาพ จะนำไปสู่การพัฒนาและหาทางเลือกอื่นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน มีประโยชน์คือ

1. เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าสื่อการศึกษาสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นนั้นมีคุณภาพ
2. เพื่อให้แน่ใจว่าสื่อการศึกษาทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่าง

แท้จริง

3. เพื่อเป็นหลักประกันว่า เมื่อผลิตออกมาจำนวนมาก ๆ แล้ว สามารถใช้ได้เป็นอย่างดี

ภูชิต บุญทองเถิง (2559, น. 284) เป็นการเน้นกระบวนการ E_1 กับผลลัพธ์ของสื่อ E_2 หากผู้วิจัยต้องการพิจารณาว่าการเรียนหรือสื่อที่สร้างขึ้นยังมีคุณภาพ ก็สามารถพิจารณาได้โดยดูพัฒนาการของนักเรียน คือ พิจารณาก่อนหรือหลังเรียน หรือมีความสามารถอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินสื่อหรือนวัตกรรมต่าง ๆ โดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นตัววัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดทางความเชื่อ เจตคติและความตั้งใจของผู้เรียน คะแนนที่ได้จากการแปลงข้อสอบแปลงเป็นร้อยละ หาค่าสูงสุดที่เป็นไปได้

จากที่นักวิชาการนิยามไว้ข้างต้น สรุปความหมายของประสิทธิภาพ หมายถึง การหาคุณภาพหรือการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ เพื่อหาความแตกต่างว่าผู้เรียนมีความสามารถเพิ่มมากขึ้นเพียงใด หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดการเรียนรู้ในด้านนั้นๆ เรื่องนั้นๆ

2.4.2 วัตถุประสงค์ของการประเมินประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการประเมินประสิทธิภาพเป็นการกำหนดขอบเขตของการประเมิน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถรู้ถึงแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนมากที่สุด หรือบรรลุเป้าหมายมากที่สุด ซึ่งได้มีนักวิชาการไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น. 8) ได้ให้เหตุผลถึงวัตถุประสงค์หรือความจำเป็นที่จะต้องหาประสิทธิภาพ การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนมีความจำเป็นด้วยเหตุผล 3 ประการ คือ

1. สำหรับหน่วยงานผลิตสื่อหรือชุดการสอน การทดสอบประสิทธิภาพช่วยประกันคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอนว่าอยู่ในขั้นสูง เหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หาก

ไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว เมื่อผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ดี ก็จะต้องผลิตหรือทำขึ้นใหม่เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงานและเงินทอง

2. สำหรับผู้ใช้สื่อหรือชุดการสอน สื่อหรือชุดการสอนที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพจะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือช่วยสอนได้ดี ในการสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง บางครั้งชุดการสอนต้องช่วยครูสอนบางครั้งต้องสอนแทนครู (อาทิ ในโรงเรียนครูคนเดียว) ดังนั้น ก่อนนำสื่อหรือชุดการสอนไปใช้ ครูจึงควรมั่นใจว่า ชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนจริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้เราได้สื่อหรือชุดการสอนที่มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สำหรับผู้ผลิตสื่อหรือชุดการสอน การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในสื่อหรือชุดการสอนมีความเหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงสมองแรงงาน เวลาและเงินทองในการเตรียมต้นแบบ

จากที่นักวิชาการได้กล่าวมาข้างต้นวัตถุประสงค์ของการประเมินประสิทธิภาพ คือ การวางเป้าหมายที่จะวัดค่าประสิทธิภาพ เพื่อหาความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนนั้น ว่าเหมาะสมที่จะจัดการเรียนการสอนนั้นกับนักเรียนหรือไม่ หรือมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

2.4.3 การหาค่าประสิทธิภาพ

การหาค่าประสิทธิภาพเป็นการหาค่าการยอมรับของเทคนิคหรือวิธีการสอนที่ครูผู้สอนใช้โดยเกณฑ์ที่เป็นสากล ซึ่งครูผู้สอนจำเป็นต้องมีทักษะกระบวนการประเมินที่แม่นยำ และเชื่อถือได้ เพราะส่งผลต่อผลของการสอนด้วย

เกริก ท่วมกลาง (2555, น. 12-14) เกณฑ์ที่ยอมรับนวัตกรรมมีประสิทธิภาพคือด้านความรู้ ความจำ E_1/E_2 จะต้องมีค่า ตั้งแต่ 80/80 ขึ้นไป ส่วนในด้านความสามารถในการเขียน จะต้อง มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 70/70 ขึ้นไป โดยค่า E_1/E_2 ต้องไม่แตกต่างกันเกินกว่าร้อยละ 5

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100 \quad (2-1)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	คะแนนของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum Y}{N}}{B} \times 100 \quad (2-2)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้ยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก คือ นักเรียนทำแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 คือ เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวที่ 2 คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หากค่าเฉลี่ย E_1/E_2

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวที่ 1 จำนวนผู้เรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วน 80 ตัวที่ 2 นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนถึงร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวที่ 1 คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวที่ 2 คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน โดยเทียบจากคะแนนที่ทำได้ก่อนเรียน

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวที่ 1 คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวที่ 2 คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อมีจำนวนร้อยละ 80

ประสิทธิภาพของสื่อเทคโนโลยีการเรียนการสอน จะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1/E_2 เป็นตัวเลขตัวแรกและตัวหลังตามลำดับ ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ 100 มากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาการรับรองประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน และมีแนวคิดในการหาค่าประสิทธิภาพที่ควรคำนึงถึงดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นต้องมีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อการเรียนการสอนที่ชัดเจนและสามารถวัดได้
2. เนื้อหาของบทเรียนที่สร้างขึ้นต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

3. แบบฝึกหัดและแบบทดสอบ ต้องมีการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้วิเคราะห์ไว้ ส่วนความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ ควรมีการวิเคราะห์และการนำไปใช้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม

4. จำนวนแบบฝึกหัดต้องมีความสอดคล้องกับจำนวนของวัตถุประสงค์ และต้องมีแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ จำนวนแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบไม่ควรน้อยกว่าวัตถุประสงค์

2.5 ความพึงพอใจ

ในลักษณะความพึงพอใจคือ ความชอบหรือไม่ชอบในสิ่งที่กำลังลงมือกระทำอยู่ เพื่อแสดงความรู้สึกออกมาทางการกระทำหรืออาการ ดังนั้นหากกล่าวได้ว่าความพึงพอใจจะบ่งชี้ถึงความต้องการอีกนัยหนึ่งก็อาจจะเป็นได้ ผู้วิจัยจะได้นำเสนอแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ดังหัวข้อต่อไปนี้

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจโดยทั่วไปการศึกษาความพึงพอใจมักจะนิยมใช้กันในสองมิติ คือ มิติความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน (Job Satisfaction) และมิติความพึงใจในการรับบริการ (Service Satisfaction) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะขอนำเสนอในมิติอย่างหลัง ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้หลายท่านดังนี้

กนกอร สละภา (2559, น. 74) ได้นิยามว่า ความพึงพอใจเป็นการตอบสนองในลักษณะที่ชื่นชอบชื่นชมพอใจในการได้รับจากสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์พัฒนาการในทุกด้านในระดับต่าง ๆ กันตามศักยภาพของผู้เรียนเป็นผลทำให้เห็นระดับความสำเร็จบรรลุเป็นเป้าหมายของครูผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จิราภรณ์ พรหมสืบ (2559, น. 44) ได้นิยามความหมายของ ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางอารมณ์และจิตใจของแต่ละบุคคล ที่มีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมเมื่อมีสิ่งเร้ามากระตุ้นซึ่งการตอบสนองต่อสิ่งเร้าอาจจะเป็นเชิงบวกหรือลบก็ได้ ดังนั้นครูผู้สอนต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้จึงจะทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจและแสดงพฤติกรรมที่ดีออกมา

ประวีณา สันป่าแก้ว (2559, น. 11) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึง องค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปก็ได้ ความพึงพอใจเป็นปฏิกิริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือในทิศทางลบหรือไม่

ปฏิกิริยาหรือเฉยๆ ต่อสิ่งเร้าสิ่งกระตุ้นนั้นก็ได้ ความพึงใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมาย

พรรณนิภา สุขัคี (2559, น. 17) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นการยอมรับ ความรู้สึกชอบความรู้สึกที่ยินดีกับการปฏิบัติงาน ทั้งการให้บริการและการรับบริการ ในทุกสถานการณ์ทุกสถานที่ ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติของบุคคลซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บริการจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการองค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

ณัฐพล เฟื่องฟูง (2560, น. 59) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการหรือแรงจูงใจของตนเองและมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จโดยสังเกตได้จากการแสดงออกมาทางพฤติกรรม

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ เจตคติที่ดีส่วนบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ได้พบเจอกับตนเอง

2.5.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดี ที่ชอบ ที่พอใจหรือที่ประทับใจของบุคคลต่อสิ่งใดได้รับโดยสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจบุคคลทุกคนมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง และมีความต้องการหลายระดับ ซึ่งหากได้รับการตอบสนองก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ การจัดการเรียนรู้ใด ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ การเรียนรู้นั้นจะต้องสนองความต้องการของผู้เรียน ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ

ซัตติยา ยะโกะ (2558, น. 28) ได้สรุปแนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจในการเรียนสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดกระตือรือร้นในการเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรจัดกระบวนการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ออกจากความพอใจของผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัดและความต้องการของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและความต้องการในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

พรรณนิภา สุขัคี (2559, น. 21) ได้สังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่าความพึงพอใจจึงเป็นองค์ประกอบด้วยความรู้สึกของทัศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายในเชิงเหตุผลเสมอไปได้ กล่าวโดยสรุปแล้ว ความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึก (Reactionary Feeling) ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น (Stimulate) ที่แสดงผลออกมาใน

ลักษณะของผลลัพธ์สุดท้าย (Final Outcome) ของกระบวนการประเมิน (Direction of Evaluative Result) ว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวก (Positive Direction) หรือทิศทางลบ (Negative Direction) หรือไม่มีปฏิกิริยา คือเฉย ๆ (Non-Reaction) ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นก็ได้

นลินีย์ อุมูตี (2559, น. 57) ได้สังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่าความพึงพอใจเป็นผลจากการรับรู้ หรือได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเชิงบวก เป็นความรู้สึกส่วนบุคคลที่ได้รับการตอบสนองในทางที่ดี เช่นเดียวกัน ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ คือ ผลจากความรู้สึกส่วนบุคคลที่มีต่อการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ ว่ามีความชอบ ความพอใจ ความประทับใจ หรือได้รับการตอบสนองในทางบวก เช่น ความพึงพอใจสามารถทำให้การเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น ความพึงพอใจสามารถทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ หรือความพึงพอใจสามารถทำให้คนๆหนึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เป็นต้น ซึ่งความพึงพอใจดังกล่าวทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จและได้รับผลตอบรับที่ดี ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างเสริมความพึงพอใจของบุคคลได้อย่างเหมาะสม ประกอบด้วยทฤษฎีที่สำคัญ ดังนี้

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Need) Abraham Maslow ได้ตั้งทฤษฎีนี้โดยมีแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ ดังนี้

1. ลักษณะความต้องการมนุษย์ ประกอบด้วย

1.1 ความต้องการของมนุษย์เป็นไปตามลำดับขั้นความสำคัญ โดยเริ่มจากระดับความต้องการขั้นต่ำไปสู่ความต้องการขั้นสูง

1.2 มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ เมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วก็จะมีความต้องการสิ่งใหม่เข้ามาแทนที่

1.3 เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่พอใจให้เกิดพฤติกรรมต่อสิ่งหนึ่ง แต่จะมีความต้องการในระดับสูงเข้ามาแทน และเป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมในสิ่งนั้น

1.4 ความต้องการที่เกิดขึ้นอาศัยซึ่งกันและกัน มีลักษณะควบคู่กันคือ เมื่อความต้องการอย่างหนึ่งไม่หมดสิ้นไป ก็จะมีความต้องการอย่างหนึ่งเกิดขึ้นมา

2. ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Needs) ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ มี 5 ระดับ คือ

2.1 ความต้องการทางด้านกายภาพ (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการเรื่องอาหาร ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกาย จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการ ทั้งหมดของตนยังไม่ได้รับการตอบสนองเลย

2.2 ความต้องการทางด้านความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดกับร่างกาย ความเจ็บป่วยและความสูญเสียทางเศรษฐกิจ รวมถึงการรับประกันต่อความมั่นคงในหน้าที่การงานและส่งเสริมเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ

2.3 ความต้องการความรัก และความต้องการทางด้านสังคม (Love and Belonging Needs) เป็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น โดยมีความรู้สึกว่าตนเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคมเสมอเมื่อความต้องการทางด้านกายภาพและความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการด้านสังคมจะเริ่มเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน ทั้งนี้เพราะคนมีนิสัยชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

2.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการระดับที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ในเรื่องความรู้ ความสามารถ เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องสรรเสริญเมื่อทำงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้สำเร็จ และความพึงพอใจในการมีฐานะเด่นทางสังคม

2.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization Needs) เป็นความต้องการที่พิจารณาถึงสมรรถนะที่เป็นไปได้ของตนและการบรรลุเป้าหมายที่ตนต้องการ เมื่อบุคคลมีการพิจารณาถึงบทบาทของเขาในชีวิตว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน บุคคลนั้นจะผลักดันชีวิตของตนเองให้ไปในทางที่ดีที่สุดตามที่คาดหมายไว้ อย่างไรก็ตาม ย่อมขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของเขาเองด้วย

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ทฤษฎีความพึงพอใจ คือ ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการกำหนดหลักการในการวัดความพึงพอใจโดยทั่วไป คนเราจะมีลักษณะอาการที่แสดงมาได้ชัดเจนอยู่แล้ว แต่พฤติกรรมภายในที่อยู่ข้างในไม่สามารถวัดได้โดยสายตา จำเป็นต้องมีหลักการหรือทฤษฎีมาใช้รองรับในการวัด ดังนั้นทฤษฎีที่ใช้จึงต้องเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้ให้มากที่สุด

2.5.3 การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจเป็นการวัดระดับความรู้สึกทั้งจากภายนอก และภายในที่ผู้วัดอยากทราบจากผู้ถูกวัดว่ามีความรู้สึกเป็นอย่างไรกับ สิ่งที่ยากจะวัด เช่น ความพอใจ ความชอบ เป็นต้น ดังนั้น การวัดความพึงพอใจจึงถือเป็นลักษณะหนึ่งที่สามารถแสดงออกมาให้เห็นได้ชัดเจน

สมปรารถนา ทองนาค (2558, น. 52) ได้นิยามไว้ว่าการวัดความพึงพอใจนั้นเป็นการวัดที่ต้องการจะรู้สภาพความรู้สึกหรือทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่จะใช้วัดมีหลายลักษณะแต่นิยามได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามการเลือกใช้แบบใดควรพิจารณาที่วัตถุประสงค์การวัดเป็นหลัก แล้วดูว่าแบบใดจะได้ผลตรงตามที่ต้องการหรือตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพื่อส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้

ประวีณา สันป่าแก้ว (2559, น. 12) ได้สรุปว่าระดับความพึงพอใจสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ 1) ระดับที่ 1 ความพึงพอใจที่ตรงกับความคาดหวัง เป็นการแสดงความรู้สึกยินดีมี

ความสุขของผู้รับบริการเมื่อได้รับการบริการที่ตรงกับความคาดหวังที่มีอยู่ 2) ระดับที่ 2 ความพึงพอใจที่เกินความคาดหวัง เป็นการแสดงความรู้สึกปลาบปลื้มใจหรือประทับใจของผู้รับบริการเมื่อได้รับการบริการที่เกินความคาดหวังที่มีอยู่

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิชาการแล้ว การวัดความพึงพอใจ หมายถึง การวัดความรู้สึกการวัดทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความคาดหวัง 2) ระดับความพึงพอใจที่เกินความคาดหวัง

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้รวบรวมงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวกับลักษณะการวิจัยโครงการเป็นฐานซึ่งได้มีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการวิจัยไว้ดังนี้

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

สมพร อินทะกนก (2548, น. 108) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการสอนขงแองเฮวินส์ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ โดยใช้แผนการสอนจำนวน 9 แผน แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน แบบบันทึกประสบการณ์การเรียนของนักเรียน และแบบฝึกทักษะการเขียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.96 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 96.66 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ของจำนวนนักเรียนที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด

สำเนียง พวกตอนเค็ง (2550, น. 79-80) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และศึกษาความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นกระบวนการ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังทดลองสอน ซึ่งพบว่าคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ หลังเรียนไม่สูงกว่าเกณฑ์

ร้อยละ 70 เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชูดากรณ์ แทนอ่อน (2553, น. 87) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดงเจนวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยาเขต 1 พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังทดลองโดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2) ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับดี คือ 3.51 จากการประเมินความสามารถทางการเขียนโดยตนเองและโดยครู 3) ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการอยู่ในระดับดีคือ 3.59 จากการประเมินความสามารถทางการเขียนโดยผู้วิจัย

ชนันรัตน์ วิจิตรโท (2553, น. 56-57) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดศรีเมืองจังหวัดนครนายก ที่จัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์กับการสอนปกติ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ กับแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนแบบปกติ พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ. 01

ณัฐยา ศรีตะนัย (2554, น. 78) ทำการศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนในการทดลองทั้งหมด 31 แผนเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมของการเรียนของนักเรียนแบบบันทึกประสบการณ์การเรียนของนักเรียนและแบบฝึกทักษะการเขียนเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการของเฮวินส์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 82.03 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดคือร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มและจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ของจำนวนนักเรียนที่ 1 กำหนดไว้ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด

ธรรมธัช บาศรี (2555, น. 66-68) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าสามารถพัฒนาการเขียนได้ดีขึ้นในแต่ละวงจรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นโดยนักเรียนจำนวน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 86.66 สามารถทำคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้คะแนนเฉลี่ย 21.83 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 72.76 ซึ่งผ่านเกณฑ์

ตามกำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

รัตนา สุวรรณอำภา (2557, น. 53-54) ได้ศึกษาผลการใช้กระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์ที่มีต่อความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์ ได้คะแนนจากการทดสอบความสามารถทางการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนกระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนที่ดีขึ้น

กฤติกา ปานทอง (2558, น. 67) ได้ทำการศึกษาเรื่องราวความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนเขียนตามกระบวนการการสอนของเฮวินส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับต่ำ โดยได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เขียนเรียงความตามกระบวนการเฮวินส์ ซึ่งมีการทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง โดยผลการทดลองพบว่านักเรียนมีคะแนนการทดสอบการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนเขียน ตามกระบวนการสอนของเฮวินส์สูงกว่าคะแนนก่อนที่จะได้รับการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนความก้าวหน้าคิดเป็นร้อยละ 70

นิตยร์ติ สารจันทร์ (2560, น. 54-56) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้กระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์ ก่อนและหลังได้ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเล่าเรื่องก่อนและหลังการทดลอง และแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่า ความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผู้เรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.13

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Raimes (1983, p. 64) ได้ทำการศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและผู้ที่มีทักษะในการเขียนโดยทำการทดลองกับนักเรียนในวิทยาลัยฮันเตอร์จำนวน 2 คนซึ่งนักเรียนเหล่านี้เป็นนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยทำให้อัดลงเทปให้นักเรียนเขียนไปพูดไปนักเรียนจะต้องเขียนและพูดทุกอย่างในสิ่งที่ตนเองทำให้ขณะเขียนโดยผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกให้เขียนโดยมีจุดมุ่งหมาย ส่วนอีกกลุ่มไม่ได้

กำหนด เพียงแต่ให้บอกชื่อเรื่องที่เขียน จากการวิจัยพบว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มสามารถที่จะเขียนเรื่องราวได้ แต่นักเรียนที่ไม่มีทักษะจะพบปัญหาในการเขียน

Hewins (1986, p. 54) ได้ศึกษาถึงปัญหาของการเขียนทำให้ค้นพบว่าส่วนใหญ่ปัญหาที่ค้นพบคือนักเรียนมีความผิดพลาดหลากหลายด้านไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโครงสร้าง คำศัพท์ และสำนวนนักเรียนมีความวิตกกังวลในการเขียนเพราะกลัวเขียนผิดไม่สามารถที่จะถ่ายทอดความคิดของตนเองได้ทำให้เฮวินส์ได้ยึดทฤษฎีกระบวนการเขียน (Writing process approach) 6 ขั้นตอน ประกอบด้วยขั้นก่อนเขียนขั้นเขียนร่างครั้งที่ 1 ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับขั้นเขียนร่างครั้งที่ 2 ขั้นอ่านเพื่อตรวจแก้ไขและขั้นการเขียนครั้งสุดท้ายผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศสามารถพัฒนาทักษะการเขียนขึ้นมาได้ดีขึ้น คือ นักเรียนสามารถสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ นอกจากนี้นักเรียนยังมีแรงจูงใจในการเขียนเพิ่มขึ้นมีความต้องการที่จะเขียนผลงานตัวเองเพื่อให้บุคคลอื่นๆ อ่านโดยไม่มีวิตกกังวลว่าจะเขียนผิดอีกต่อไป

Louie (1994, pp. 86-89) ได้วิจัยเรื่องการปรับปรุงการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาตอนปลายในซานฟรานซิสโกที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยใช้ทฤษฎีกระบวนการเขียนผลการวิจัยพบว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการโดยมีครูผู้สอนให้คำปรึกษา ระหว่างกระบวนการผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจและแก้ไขงานช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและมีแรงจูงใจมากขึ้นซึ่งนักเรียนมีการพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียนเพิ่มมากขึ้น

Dukpa (1997) ได้ทำการศึกษาการใช้วิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเมืองดรุคยูล (Druk Yul) ประเทศภูฏาน พบว่า วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นวิธีที่สอนเขียนที่ให้แนวทางอย่างง่าย ๆ ที่ใช้สอนการเขียนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น และพบว่าผู้เรียนมีความมั่นใจในการเขียนมากขึ้นหลังการใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

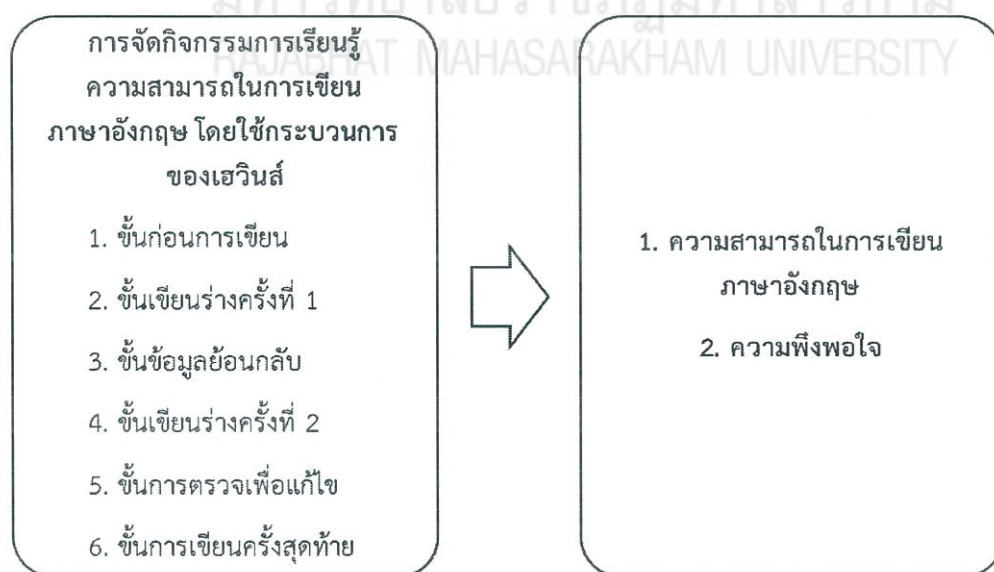
Allen (1998, p. 51) ได้ทำการวิจัยเพื่อสำรวจวิธีการสอนทักษะการเขียนของครูและกระบวนการเขียนของนักเรียนโดยทำการศึกษากับครูจำนวน 201 คนและนักเรียนเกรด 11 จำนวน 4,100 คนในรัฐโอไฮโอจากการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้แนวการสอนแบบเน้นกระบวนการในการสอนทักษะการเขียนที่เป็นขั้นตอนคือ ขั้นก่อนลงมือเขียน ขั้นลงมือเขียน และขั้นแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนส่วนการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนจะใช้เวลาในขั้นลงมือเขียนมากที่สุด นอกจากนี้ครูยังมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนนักเรียนส่วนใหญ่มีกระบวนการเขียนเป็นขั้นตอนมีการอภิปรายเพื่อระดมสมองรู้จักร่างงานเขียนและตรวจงานเขียนเพื่อแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องสมบูรณ์

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาการสอนเขียนโดยเน้นกระบวนการสอนของเฮวินส์ หลักสูตรภาษาอังกฤษ การพัฒนาความสามารถในการเขียน พบว่า งานวิจัยของนักวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการสอนเขียนโดยใช้กระบวนการสอนเขียน

แบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนที่ดีขึ้น มีพัฒนาการ และสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนมีความสนใจในการเขียนมากขึ้นกว่าเดิม มีการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนในห้องเรียนและปรับปรุงผลงานของนักเรียนย้อนกลับการจัดการกระบวนการฝึกเป็นรูปแบบที่ชัดเจนมีการตรวจงานอย่างขั้นตอนและมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนทำให้การพัฒนาการเขียนด้วยวิธีการสอนเขียนของเฮวินส์เป็นที่น่าพอใจและสามารถนำไปพัฒนาการเขียนเพิ่มเติมในระดับชั้นอื่นๆต่อไป ซึ่งมีความสำคัญต่อการนำมาศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบ ขั้นตอนในการพัฒนาความสามารถในการเขียนโดยเน้นกระบวนการ ของเฮวินส์

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง คือ การสอนเขียนที่เน้นกระบวนการของเฮวินส์ (Hewins Writing Process Method) ที่มีขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอนการเขียน (Prewriting) 2) ขั้นตอนการเขียนร่างครั้งที่ 1 (First Draft) 3) ขั้นตอนให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) 4) ขั้นตอนการเขียนร่างครั้งที่ 2 (Second Draft) 5) ขั้นตอนการตรวจเพื่อแก้ไข (Proofreading) และ 3) ขั้นตอนการเขียนครั้งสุดท้าย (Final Draft) ขั้นตอนประเมินคุณภาพของการเขียน (Hewins, 1986, pp. 210-213) ผู้วิจัยจึงทำกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 37 คน โรงเรียนจวบวิทยาลัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 17 คน โรงเรียนจวบวิทยาลัย อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ จำนวน 5 แผ่น 10 คาบ

3.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามลำดับดังต่อไปนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2551 คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษ อ 22101 ทักษะการเขียน แบบเรียน และขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน

3.3.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแผนการสอน จากหนังสือการจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 2 ของ สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 379-405)

3.3.1.3 กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการสอน เป็นเนื้อหาที่มีความยากง่ายในระดับเดียวกับเนื้อหาในหนังสือเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ อ 22101 จำนวน 5 แผ่น ใช้เวลา 10 คาบ โดยมีเนื้อหาดังนี้

ตารางที่ 3.1

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์

แผนที่	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	เนื้อหา/เวลา	จุดประสงค์การเรียนรู้
1	ต 1.3 ม.2/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสพการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	เขียนบรรยายประวัติตนเอง (My Self) 2 คาบ	1. เพื่อให้ นักเรียนสรุปประวัติส่วนตัวของตัวเองได้ 2. เพื่อให้ นักเรียนเขียนประวัติส่วนตัวของตัวเองได้ถูกต้อง 3. เพื่อให้ นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเขียนประวัติส่วนตัวของตัวเอง
2	ต 1.3 ม.2/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสพการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	เขียนบรรยายเกี่ยวกับครอบครัว (My Family) 2 คาบ	1. เพื่อให้ นักเรียนอธิบายลักษณะครอบครัวของตัวเองได้ 2. เพื่อให้ นักเรียนเขียนบอกลักษณะครอบครัวตัวเองได้ 3. เพื่อให้ นักเรียนเห็นคุณค่าของครอบครัว
3	ต 1.2 ม.2/5 พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมและประสพการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	เขียนบรรยายเกี่ยวกับโรงเรียน(My School) 2 คาบ	1. เพื่อให้ นักเรียนสรุปภาพรวมของโรงเรียนตัวเองได้ 2. เพื่อให้ นักเรียนเขียนสรุปภาพรวมของโรงเรียนได้ 3. เพื่อให้ นักเรียนมีค่านิยมที่ดีต่อโรงเรียน

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	เนื้อหา/เวลา	จุดประสงค์การเรียนรู้
4	ต 1.2 ม.2/5 เขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมแลประสบการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	เรื่องเกี่ยวกับประเทศ (My Country) 2 คาบ	1. เพื่อให้นักเรียนอธิบายลักษณะบางอย่างของประเทศได้ 2. เพื่อให้นักเรียนเขียนอธิบายเกี่ยวกับประเทศของตนเองได้ 3. เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อประเทศของตนเอง
5	ต 1.3 ม.2/3 เขียนบรรยายลักษณะ เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ใกล้ตัว และประสบการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	เขียนบรรยายลักษณะบุคคล (My Best Friend) 2 คาบ	1. เพื่อให้นักเรียนอธิบายลักษณะนิสัยของเพื่อนได้ 2. เพื่อให้นักเรียนเขียนอธิบายลักษณะของเพื่อนสนิทได้ 3. เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3.3.1.4 จัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละเรื่อง โดยใช้การสอนโดยเน้นกระบวนการเขียนของเฮวินส์ และมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ขั้นตอนการเขียน (Pre-writing)
- 2) ขั้นตอนการเขียนร่างครั้งที่ 1 (First Draft)
- 3) ขั้นตอนการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)
- 4) ขั้นตอนการเขียนร่างครั้งที่ 2 (Second Draft)
- 5) ขั้นตอนการอ่านตรวจเพื่อแก้ไข (proofreading)
- 6) ขั้นตอนการเขียนครั้งสุดท้าย (Final Draft)

3.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของหัวเรื่อง รูปแบบการเขียนแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลเครื่องมือเกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผล แล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการเขียนของเฮวินส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านหลักสูตรและการสอน ดังนี้

1) ผศ.ดร.ภูษิต บุญทองเถิง (ปร.ด.) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2) รศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช (ปร.ด) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3) ผศ. ว่าที่ ร.ต. ดร. อรัญ ชุยกะเดื่อง (ค.ด.) ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล ตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4) นางสาวพวงเพ็ญ น้อยอาษา (กศ.ม. หลักสูตรและการสอน) ผู้เชี่ยวชาญด้านด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองหว้า จังหวัดมหาสารคาม

5) นางจิรชยา สืบสุนทร (คบ.ภาษาอังกฤษ) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และภาษา วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนจัวบาวิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม

เมื่อได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำมาหาค่าเฉลี่ยมีเกณฑ์การประเมินโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 100) ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

เหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51-5.00	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51-4.50	หมายถึง เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51-3.50	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51-2.50	หมายถึง เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00-1.50	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.1.7 ผลการประเมินระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการเขียนการของเฮวินส์ ทั้ง 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.48$, S.D = 0.20) อยู่ในระดับความเหมาะสมมาก

3.3.1.8 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนจัววาทวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2561 จำนวน 17 คน

3.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

3.3.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จากหนังสือ ตำรา และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยจะวัดความสามารถในการใช้ภาษาสำหรับการเขียน การลำดับความ การแสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ การใช้ภาษาไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน จำนวน 3 ข้อ ความยาวประมาณ 100 คำ คือ

- 1) การเขียนเรื่องเล่าจากประสบการณ์
- 2) เขียนเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ
- 3) เขียนเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น

3.3.2.3 เสนอการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนเรียงความครั้งนี้ ผู้วิจัยยึดหลักการตรวจให้คะแนนของ Hughey (1981, pp. 236-245, อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2545 ค , น. 101) ซึ่งมีวิธีการให้คะแนนนามตารางที่ 3.2 ดังนี้

ตารางที่ 3.2

เกณฑ์การให้คะแนนของ อาร์เธอร์ ฮิวอี้

องค์ประกอบ	คะแนน
1. เนื้อหา (3 คะแนน)	
เขียนได้ใจความดี ได้เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน	3
เขียนพอได้ใจความ ได้เนื้อหาแต่ขาดรายละเอียด	2
เขียนไม่ได้ใจความ เนื้อหาไม่ตรงเรื่อง	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2

องค์ประกอบ	คะแนน
2. โครงสร้างไวยากรณ์ (3 คะแนน)	
เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ทุกประโยคได้ถูกต้อง	3
เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ผิด 1-2 แห่ง	2
เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ผิด 3-4 แห่ง	1
3. เครื่องหมายต่างๆในประโยค (3 คะแนน)	
ใช้เครื่องหมายในประโยคได้ถูกต้อง	3
ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 1-2 แห่ง	2
ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 3-4 แห่ง	1
4. การสะกดคำ ศัพท์ (3 คะแนน)	
เขียนสะกดคำ ศัพท์ได้ถูกต้องทุกคำ	3
เขียนสะกดคำ ศัพท์ผิด 1-2 คำ	2
เขียนสะกดคำ ศัพท์ผิด 3-4 คำ	1

3.3.2.4 นำแบบทดสอบความสามารถทางการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมดเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอนในการวิจัย รวมทั้งเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม โดยพิจารณาว่าแบบทดสอบแต่ละข้อที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับตัวชี้วัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง สำหรับข้อสอบที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง สำหรับข้อสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง สำหรับข้อสอบที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อม

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขในกรณีที่ได้ 0 หรือ -1

3.3.2.5 พิจารณาผลการประเมินระดับความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการเขียนการของเฮวินส์ ทั้ง 5 ท่าน หากผลค่าของ IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่า แบบทดสอบข้อนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หากผลค่าของ IOC ต่ำกว่า 0.5 แสดงว่าแบบทดสอบข้อนั้นใช้ไม่ได้ควรตัดทิ้งหรือแก้ไข ซึ่งพบว่า ค่า IOC ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ (IOC = 0.80, 0.40 และ 0.40) ตามลำดับ

3.3.2.6 คัดเลือกหรือปรับปรุงแบบทดสอบวัดความสามารถจำนวน 1 ข้อ ตามความเหมาะสม ครอบคลุมตามประเด็นที่ต้องการวัด

3.3.2.7 จัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2.8 นำผลคะแนนซึ่งได้จากผู้ประเมิน 2 คน คือ ครูพี่เลี้ยงและผู้วิจัยมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเพียร์สัน ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.63

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามหนังสือการวิจัยทางการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการของ เฮวินส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 67-71)

ให้คะแนน ความเหมาะสม

5 เหมาะสมมากที่สุด

4 เหมาะสมมาก

3 เหมาะสมปานกลาง

2 เหมาะสมน้อย

1 เหมาะสมน้อยที่สุด

3.3.3.3 กำหนดค่าน้ำหนักการให้คะแนน แบบสอบถามความพึงพอใจแต่ละข้อคำถาม ดังนี้

ระดับ 5 คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

ระดับ 4 คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

ระดับ 3 คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

ระดับ 2 คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

ระดับ 1 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3.3.3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น จำนวน 12 ข้อ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมที่ตรวจคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความชัดเจนของภาษาและความถูกต้องของ

เนื้อหาความเที่ยงตรงของภาษา เนื้อหา เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการ ตลอดจนความเหมาะสมในการใช้ภาษา และทำการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ นิยามศัพท์ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนี้วัดตามนิยามศัพท์เฉพาะ

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้วัดตามนิยามศัพท์เฉพาะ

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนี้ไม่ได้วัดตามนิยามศัพท์เฉพาะ

จากนั้นนำผลมาพิจารณา หากผลค่าของ IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่า ข้อความนั้นมีความเที่ยงตรงตามประเด็นที่ต้องการวัด หากผลค่าของ IOC ต่ำกว่า 0.5 แสดงว่า ข้อความนั้นใช้ไม่ได้ควรตัดทิ้งหรือแก้ไข ซึ่งค่าเฉลี่ย (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

3.3.3.5 คัดเลือกหรือปรับปรุงแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 12 ข้อ ตามความเหมาะสม ครอบคลุมตามประเด็นที่ต้องการวัด

3.3.3.6 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

3.4.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แผนการทดลองแบบ One Group Posttest Only Design (ไพศาล วรคำ, 2559, น. 141) โดยมีลักษณะการทดลองดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3

แบบแผนการทดลองแบบ One Group Posttest Only Design

กลุ่ม	Treatment	Post – Test
ทดลอง	X	O

เมื่อ X แทน การสอนเขียนโดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ (Treatment)

O แทน การวัดผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Posttest)

3.4.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.4.2.1 ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แผนการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการเขียนของเฮวินส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น จำนวน 5 แผน เวลา 10 คาบ

3.4.2.2 นักเรียนทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 เพื่อนำคะแนนไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 75/75

3.4.2.3 นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนแบบเน้นกระบวนการเขียนของเฮวินส์ ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.4.3 ระยะเวลาและกิจกรรมการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ในเดือน มกราคม 2561 ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน สอนครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง ผู้วิจัยดำเนินการสอนเอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เน้นใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ร่วมกับการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากสังเกต/สอบถาม/สัมภาษณ์เพื่อการสะท้อนผลการจัดกิจกรรม โดยมีลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์หลักของการวิจัยดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์โดยการคำนวณอัตราส่วนระหว่างค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนกับค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E_1/E_2)

3.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติ t-test (One Samples)

3.5.3 วิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการเขียนของเฮวินส์โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนความพึงพอใจ แปลผลคะแนนตามเกณฑ์แปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด
 คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก
 คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

3.6.1.1 ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ย (P) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 102-103)

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-1)$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น.102-103)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มเป้าหมาย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนที่ได้ของกลุ่มเป้าหมาย

N = จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.6.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}} \quad (3-3)$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.6.2.1 หาค่าความเที่ยงตรง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ และหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจ (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2558, น. 285)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N} \quad (3-4)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับเนื้อหา
	ΣR	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.6.2.2 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการเขียนของเฮวินส์ โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้ (เกริก ท่วมกลาง, 2555, น. 12-14)

$$E_1 = \frac{\frac{\Sigma x}{N}}{A} \times 100 \quad (3-5)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	Σx	แทน	คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\Sigma Y}{N}}{B} \times 100 \quad (3-6)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
-------	-------	-----	-----------------------

$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียน

3.6.3 การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

3.6.3.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรดังนี้ (กาญจนา วัฒนา, 2545, น. 187-189)

$$r_{xy} = \frac{n\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2][n\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \quad (3-7)$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนของนักเรียนที่ให้ผู้ตรวจคนที่ 1
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนของนักเรียนที่ให้ผู้ตรวจคนที่ 2

3.6.4 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การเปรียบเทียบแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยใช้ t-test One-Samples ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2551, น. 110)

ใช้สูตร t-test สูตร $t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$ โดยมี $df = n-1$ (3-8)

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ_0	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร หรือ เกณฑ์ที่ตั้งขึ้น
	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.2.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

4.2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์กับเกณฑ์ร้อยละ 75

4.2.3 วิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ โดยคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) จากการทำแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนจบแต่ละแผนการเรียนรู้ และคำนวณประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรม ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ประสิทธิภาพของแผน คะแนน เต็ม	\bar{X}	ร้อยละ	ประสิทธิภาพ E_1/E_2	ผลการเปรียบเทียบ 75/75
ประสิทธิภาพกระบวนการ	75	60.00	80.00	80.00/79.63 สูงกว่าเกณฑ์
ประสิทธิภาพผลลัพธ์	15	11.94	79.63	

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยจากคะแนนประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ และประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรม (E_1) เท่ากับ 1005 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และมีค่าเฉลี่ยจากแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน เท่ากับ 200 คิดเป็นร้อยละ 79.63 ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.00/79.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

4.3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ผลเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติ t-test (One Samples) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	%	t	Sig. (1-tailed)
หลังเรียน	17	15	11.76	1.20	78.43	1.77 *	0.0481

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.76 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.43 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า คะแนน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลปรากฏดังตารางภาคผนวกที่ 12

4.3.3 วิเคราะห์หาค่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

ค่าเฉลี่ยคะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	นักเรียนพอใจที่ได้สร้างความคิด ระดมสมองในเรื่องที่จะเขียน	4.65	0.70	มากที่สุด
2	นักเรียนวางแผนก่อนการเขียนอย่างเป็นระบบ	4.35	0.49	มาก
3	นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น อภิปรายเรื่องที่เขียน	4.71	0.59	มากที่สุด
4	นักเรียนมีโอกาสดูศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการเขียน	4.53	0.51	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
5	นักเรียนพอใจในการเขียนร่างงานก่อนลงมือเขียนจริง	4.53	0.51	มากที่สุด
6	รักเรียนอ่านบททวนงานเขียนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ โครงสร้างไวยากรณ์ความสมบูรณ์ของเนื้อหาและการเรียบเรียง	4.24	0.66	มาก
7	นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนกันอ่านบททวนงานเขียนกับเพื่อน	4.18	0.95	มาก
8	นักเรียนพอใจในการปรับปรุงงานเขียนของตนเองหลังจากที่อ่าน บททวนงานเขียนของตนเอง และได้รับข้อเสนอแนะจากครูผู้สอน	4.41	0.51	มาก
9	นักเรียนได้รับทราบข้อดี และข้อบกพร่องในงานเขียนของตนเอง	4.59	0.51	มากที่สุด
10	นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและสร้างความรู้ด้วยตนเอง	4.65	0.61	มากที่สุด
11	นักเรียนเกิดทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อการ เขียนภาษาอังกฤษ	4.35	0.70	มาก
12	นักเรียนพอใจในเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	4.29	0.59	มาก
	ภาพรวม	4.46	0.18	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.46 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุดจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น อภิปรายเรื่องที่เขียน นักเรียนพอใจที่ได้สร้างความคิด ระดมสมองในเรื่องที่จะเขียน และนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและสร้างความรู้ด้วยตนเอง ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์กับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

5.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.00/79.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

5.1.2 นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.18)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.00/79.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ ได้คะแนนจากการเขียนภาษาอังกฤษแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 80.00 และผลการวิจัยยังพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ ทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 79.63 ทั้งนี้เพราะว่า กระบวนการสอนของเฮวินส์เป็นวิธีการสอนที่มีขั้นตอน 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการเขียน (Prewriting) เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้กำหนดหัวข้อให้นักเรียน และให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย นักเรียนให้ความสนใจ ต่างคนต่างคิดหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ครูกำหนดให้ 2) ขั้นตอนการเขียนร่างครั้งที่ 1 (First Draft) ขั้นนี้นักเรียนได้นำคำศัพท์และข้อมูลที่แต่ละคนได้วางแผนไว้ในขั้นที่ 1 มาเขียนเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนดให้ ซึ่งในขั้นนี้ ครูผู้สอนจะคอยให้คำปรึกษา 3) ขั้นตอนให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ขั้นนี้ครูผู้สอนให้นักเรียน อ่านงานเขียนของตนเองให้เพื่อนๆ ฟัง ซึ่งครูจะช่วยเพิ่มเติมข้อมูลและเนื้อหาที่เขียนให้สมบูรณ์ 4) ขั้นตอนการเขียนร่างครั้งที่ 2 (Second Draft) ขั้นนี้นักเรียนได้เขียนร่างครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาด ซึ่งนักเรียนได้ตัวอย่างงานที่ครูผู้สอนยกตัวอย่าง แล้วเริ่มแก้ไขงานตัวเอง 5) การอ่านตรวจทานแก้ไข ในขั้นนี้ นักเรียนอ่านทบทวนและตรวจแก้ไขงานเขียนด้วยตนเองโดยครูผู้สอนจะเป็นคนบอกเกณฑ์การตรวจ และขั้นที่ 6) ขั้นตอนการเขียนครั้งสุดท้าย นักเรียนแก้ไขจุดบกพร่องตามที่ครูแนะนำแล้วนำเสนอให้ครูประเมินหรือจัดแสดงผลงานต่อไป การสอนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ทำให้นักเรียนได้เห็นข้อผิดพลาดของตัวเองและมีโอกาสได้แก้ไขข้อผิดพลาดตามขั้นตอนของกระบวนการ จึงส่งผลให้ค่าคะแนนประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และคะแนนความสามารถในการเขียนของนักเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับ ชนนรัตน์ วิจิตรโท (2553, น. 58) ที่ได้กล่าวว่า กระบวนการสอนของเฮวินส์ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และ รัตนา สุวรรณอำภา (2556, น. 57) พบว่า การนำกระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์มาปรับปรุงประสิทธิภาพการเขียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

5.2.2 เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เพราะการใช้กระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเขียน คือ นักเรียนสามารถเขียนเนื้อหาได้ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดให้ ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ที่เขียนได้ถูกต้องตามหลัก เนื้อเรื่องที่เขียนใส่เครื่องหมายได้ถูกต้องตามความเหมาะสม การเว้นช่องคำ เว้นวรรคประโยค และนักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนได้เรียนด้วยกระบวนการของเฮวินส์ ซึ่งเป็นกระบวนการสอนเขียนที่เป็นกระบวนการ มีขั้นตอนการอภิปรายเรียบเรียงเนื้อหา ขั้นการตรวจสอบเพื่อไขเพื่อการพัฒนางานเขียนในขั้นต่อไป และขั้นสุดท้ายการประเมินผลงาน จึงทำให้การผลิตงานเขียนที่มีคุณภาพ สามารถสื่อสารหรือถ่ายทอดข้อมูล ความคิดเห็นต่าง ๆ ของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตรงตามที่ตนเองต้องการ จึงทำให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ณัฐยา ศรีตะนัย (2554, น.78) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการของเฮวินส์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 82.03 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดคือร้อยละ 70 แต่ขัดแย้งกับความเห็นของสำเนียง พวกดอนเค็ง (2550, น.82) ซึ่งพบว่าคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ หลังเรียนไม่สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจเป็นเพราะคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันมาก ดังนั้นจึงทำให้คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไม่ได้สูงกว่าเกณฑ์

5.2.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46 / S.D. = 0.18$) เนื่องจากเนื้อหาที่นักเรียนได้รับทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น อภิปรายเรื่องที่เขียน นักเรียนพอใจที่ได้สร้างความคิด ระดมสมองในเรื่องที่จะเขียน และนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และสร้างความรู้ด้วยตนเองนักเรียนมีพัฒนาการทักษะการคิดและการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถในการเขียนเป็นลำดับขั้นตอนตามกระบวนการ 6 ขั้นตอนของเฮวินส์ และสอดคล้องกับความเห็นของ รัตนา สุวรรณอำภา (2556, น. 57) ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้กระบวนการการสอนเขียนของเฮวินส์ อยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักเรียนมีความสนุกสนาน มีความประทับใจในการเรียนการสอน มีความกระตือรือร้นและมีความพึงพอใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษ เพราะกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนเป็นลำดับขั้นตอน

จากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ชี้ให้เห็นว่า การนำกระบวนการสอนของเฮวินส์มาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการของเฮวินส์ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ตามลำดับ คือ ขั้นที่ 1 ก่อนการเขียนนักเรียนร่วมกันอภิปรายหัวข้อที่ครูกำหนดให้ ค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดให้ ขั้นที่ 2 ขั้นการเขียนร่าง ครั้งที่ 1 นักเรียนได้นำคำศัพท์และข้อมูลที่ได้วางแผนไว้มาเขียนเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับหัวข้อที่ ขั้นที่ 3 ขั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูผู้สอนให้นักเรียน อ่านงานเขียนของตนเองให้เพื่อนๆ ฟัง ซึ่งครูจะช่วยเพิ่มเติมข้อมูลและเนื้อหาที่เขียนให้สมบูรณ์ ขั้นที่ 4 ขั้นการเขียนร่าง ครั้งที่ 2 นักเรียนได้เขียนร่างครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาด และเริ่มแก้ไขงานตัวเอง ขั้นที่ 5 การอ่านตรวจทานแก้ไข นักเรียนอ่านทบทวนและตรวจแก้ไขงานเขียนด้วยตนเองโดยครูผู้สอนจะเป็นคนบอกเกณฑ์การตรวจ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะงานเขียนแต่ละครั้งแล้วให้เพื่อนช่วยตรวจอีกครั้ง และขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนครั้งสุดท้าย นักเรียนแก้ไขจุดบกพร่องตามที่ครูและเพื่อนแนะนำแล้วอ่านงานเขียนของตัวเอง นำส่งให้ครูผู้สอนประเมิน ซึ่งพบว่าการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ ทำให้นักเรียนสามารถเขียนตามขั้นตอนได้ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ให้ตีก่อนนำไปจัดกิจกรรม

5.3.1.2 ครูผู้สอนควรจัดเตรียมสถานที่ สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อมสำหรับการใช้งานและเพียงพอสำหรับนักเรียน

5.3.1.3 ครูผู้สอนควรสร้างความเป็นกันเองภายในห้องเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและสอบถามในเรื่องที่ไม่เข้าใจ

5.3.1.4 ครูผู้สอนควรฝึกการเขียนเป็นลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก เพื่อให้นักเรียนจะได้มีความมั่นใจและแม่นยำในการเขียนมากยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ไปใช้กับนักเรียนชั้นอื่น ๆ

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ กับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กนกอร สะภา. (2559). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ประกอบบทเรียนบน
เว็บรายวิชางานธุรกิจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ. (2545 ก). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุ
สภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2545 ข). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2545 ค). แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา วัฒนา. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนพร.
- กาญจนา วัฒนา. (2548). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์
- เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). การพัฒนาสื่อนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อเลื่อน
วิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: เอลโล่การพิมพ์.
- กฤติกา ปานทอง. (2558). การศึกษาความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการ
สอนเขียนตามกระบวนการสอนของเฮวินส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชัตติยา ยะโกะ. (2558). ผลของการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานที่มีต่อความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
บ้านจะแลเกาะ จังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เชมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม. (2559). การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา. (2551). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา.
(พิมพ์ครั้งที่ 6).ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

- จิราภรณ์ พรหมสีบ. (2559). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิคแบ่งกลุ่มคณะผลสัมฤทธิ์ (STAD) รายวิชาวิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สารละลายกรดและเบส. (วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนันรัตน์ วิจิตรโท. (2553). ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดศรีเมืองจังหวัดนครนายกที่จัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ชวลิต ชูกา แพง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรมงษ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน.
- ชุตานภรณ์ แทนอ่อน. (2553). ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดงเจนวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- ณัฐพล เพ็ญฟู. (2560). การจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ณัฐยา ศรีตะนัย. (2554). การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ. เชียงใหม่ : จอมทอง
- ดุสิตา แดงประเสริฐ. (2549). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพาพร สุจारी. (2537). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนของเฮวินส์. (ปริญญาวิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ทิตินา แคมมณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : ด่านสุนธาการพิมพ์.
- ธรรมธัช บาศรี. (2555). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- นิทรา กลิ่นไกล้. (2559). การประเมินประสบการณ์และผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้เทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้แบบโครงงาน. (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นิตยร์ดี สารจันทร์. (2560). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการสอนเขียนเฮวินส์. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2551). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ประสานการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุปผา บุญธรรม. (2539). การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปนัดดา คำแก้ว. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ประวีณา สันป่าแก้ว. (2559). ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนของโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรรณนิภา สุขคี. (2559). ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนวัดล่าง (บวรวิทยายน 3) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพศาล วรคำ. (2558). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ไพศาล วรคำ. (2559). การวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.
- ภูษิต บุญทองเถิง. (2559). การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- มารี รุ่งไธรัญ. (2550) การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชมมหาวิทยาลัยรังสิต. (สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนา สุวรรณอำภา. (2557). ผลการใช้กระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์ที่มีต่อความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- โรงเรียนจวบวิทยาลัย. (2561). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาโรงเรียนจวบวิทยาลัย. มหาสารคาม : โรงเรียนจวบวิทยาลัย.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2557). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิจิตร ศรีสะอาด. (2530). ปัจจุบันและอนาคตของหลักสูตรอุดมศึกษา. วารสารศาสตร์ 4, (10-20).
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ *Backward Design*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมปรารถนา ทองนาค. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). การจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21. (พิมพ์ครั้งที่ 1). มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- สมพร อินทะกนก. (2548). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สำนักคณะกรรมการกระทรวงศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สำเนียง พวงดอนเค็ง. (2550). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2551). ทักษะการอ่าน คิทธิเคราะห์ และเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 2 นนทบุรี : ซี.ซี. นอลิตจ์ลิงคส์.

- อนันตกานต์ ภูถ้ำแก้ว. (2559). *การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 3P ประกอบแบบฝึกทักษะ*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Allen, James Vincent. (1996). *An Analysis of the Relationship between Content and Mode of Instruction and Composing Process of High Performance Eleventh Grade Writers*. DAI.
- Cooper, C.R. (1977). *Holistic Evaluation of Writing, Evaluation Writing*. Illinois : NCTE.
- D' Angelo, Frank J. (1980). *Process and Thought in Composition*. 2nd ed. Massachusetts : Winthrop Publishers Inc.
- Dukpa Lhundup. (1997). *Using the Writing Process Model to Teach Writing at the Junior High School Level in Druk Yul : An Action Research*, สืบค้นเมื่อ 20 November 2018, จาก <http://www.unbf.ca/education/bhutanproject/lhundup.htm>
- Finocchiaro M. and Michael B. (1973). *The Foreign Language Learner: A Guided for Teachers*. New York: Regent.
- Flower, Linda. (1989). *Writer-Based Prose : A Cognition Basic for Problem in Writing*, College English, 41,
- Flower, L. and J. Hayes. *The Cognition of Discovery Defining a Rhetorical Problem*, College Composition and Communication. 31 : February, 1980.
- Harmer, Jeremy. (1988) . *The Practice of English Language Teaching*. London : Longman.
- Harris, David G. (1986). *Testing English as a Second Language*. New York : McGraw Hill Book.
- Heaton, J.B. (1975). *Writing English Language Tests*. London : London Group Ltd.,
- Hewins, C.P. (1986). *Writing in a Foreign Language : Motivation and the Process Approach*, Foreign Language Annals. American Council on the Teaching of Foreign Languages.
- Hughey, Jane B. (1983). *Teaching ESL Composition : Principles and Techniques*. London : Newbury House Publishers Inc.
- Jacobs, Holly L. (1981). *Testing ESL Composition*. Rowley : Newbury House.

- Kelly, P.G. (1984). *Teaching Writing to Tertiary Level ESL Students*. RELC Journal, 15(2), 80-94.
- Langer, J.A. (1988). *Research on Written Composition : A Response to Hillock's Report*. Research in the Teaching of English.
- Louie, Anne Chen. (1994). *Improving Composition for Secondary ESL Students through the Process Approach*. Dissertation Thesis M.E.d. San Francisco : Graduate School San Francisco University. Photocopied.
- Pincas, A. (1962). *Structural Linguistics and Systematic Composition Teaching to Students of English as a Foreign Language*. Language Learning. (n.p.).
- Raimes, Ann. (1983). *Techniques in Teaching Writing*. New York : Oxford University Press
- White, Ronald V. (1980). *Teaching Written English*. London : George Allen And Unwin Ltd.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและสำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและสำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์

- 1) ผศ.ดร.ภูษิต บุญทองเถิง (ปร.ด.) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
ตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- 2) รศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช (ปร.ด.) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- 3) ผศ. ว่าที่ ร.ต. ดร. อรัญ ชูยกระเดื่อง (ค.ด.) ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล
ตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- 4) นางสาวพวงเพ็ญ น้อยอาษา (กศ.ม. หลักสูตรและการสอน) ผู้เชี่ยวชาญด้านด้าน
หลักสูตรและการเรียนการสอน วิทยาลัยนวัตกรรมการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองหว้า จังหวัด
มหาสารคาม
- 5) นางจิรชยา สืบสุนทร (คบ.ภาษาอังกฤษ) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และภาษา
วิทยาลัยนวัตกรรมการพิเศษ โรงเรียนจัวบาวิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๖๑ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง

ด้วย นางสาวเมษยา มีทรานนท์ รหัสประจำตัว ๖๐๘๐๑๐๕๒๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเซวินส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษิต บุญทองเถิง)
 รองคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ
 รักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
ที่ คศ พิเศษ/๒๕๖๑ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช

ด้วย นางสาวเมษยา มีทรานนท์ รหัสประจำตัว ๖๐๘๐๑๐๕๒๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษิต บุญทองแดง)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ
รักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๖๑ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต.ดร.อรุณ ชูยกระเดื่อง

ด้วย นางสาวเมษยา มีทรานนท์ รหัสประจำตัว ๖๐๘๐๑๐๕๒๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษิต บุญทองเถิง)
 รองคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ
 รักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๘๔๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์พวงเพ็ญ น้อยอาษา

ด้วย นางสาวเมษยา มิทรานนท์ รหัสประจำตัว ๖๐๘๐๑๐๕๒๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษิต บุญทองเถิง)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๘๔๐๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์จรัสชา สืบสุนทร

ด้วย นางสาวเมษยา มีทรานนท์ รหัสประจำตัว ๖๐๘๐๑๐๕๒๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเฮวิสัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษิต บุญทองเถิง)
รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๘๙๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจัวบาวิทยาคม

ด้วย นางสาวเมษยา มีทรานนท์ รหัสประจำตัว ๖๐๘๐๑๐๕๒๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๒ จำนวน ๑๙ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูษิต บุญทองแดง)
รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ข.1

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการของเฮวินส์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					Mean	S.D.	ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ในหลักสูตร	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 มีประโยชน์ต่อ ชีวิตประจำวัน	4	5	5	3	4	4.20	0.84	มาก
1.3 เหมาะสมกับวัยของ นักเรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 เหมาะสมกับวัยของ นักเรียน	5	4	5	3	4	4.20	0.84	มาก
2.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3. เนื้อหา								
3.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย น่าสนใจ	5	4	5	5	3	4.40	0.89	มาก
3.2 สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้	4	3	4	5	5	4.20	0.84	มาก
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้น	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มาก
4. การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน								
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	3	4	4.40	0.89	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					Mean	S.D.	ความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4.2 สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	3	5	5	4	4.40	0.89	มาก
4.4 เหมาะสมกับวัยของ นักเรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.5 ได้รับความสนใจของ ผู้เรียน	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรม	5	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. สื่อการเรียนการสอน								
5.1 สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การ เรียนรู้	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	3	4	5	5	4.40	0.89	มาก
5.3 ได้รับความสนใจของ ผู้เรียน	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5.4 ประหยัดเวลาในการ สอน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การใช้สื่อ	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผล								
6.1 สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
6.3 การวัดที่ระบุไว้ สามารถประเมินได้	4	3	5	5	5	4.40	0.89	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					Mean	S.D.	ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6.4 ใช้เครื่องมือวัดผลได้ เหมาะสม	5	5	4	3	4	4.20	0.84	มาก
	ภาพรวม					4.48	0.20	มาก

ตารางที่ ข.2

ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5		
ข้อ 1	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 2	0	1	1	0	0	0.40	ตัดทิ้ง
ข้อ 3	1	0	0	1	0	0.40	ตัดทิ้ง

หมายเหตุ. ค่าเฉลี่ยความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.40-0.80

ตารางที่ ข.3

ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
กระบวนการของเฮวินส์

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 5		
1	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
3	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
6	0	0	1	1	1	0.60	ใช้ได้
7	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
8	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
9	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
10	1	0	1	1	0	0.60	ใช้ได้
11	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่าเฉลี่ย (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

ภาคผนวก ค

คะแนนในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1

คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ของคะแนนระหว่างเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการของเดวินส์

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน					คะแนนรวม ทุกแผน ทดสอบหลัง เรียน	
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5		
	15	15	15	15	15	75	15
1	12	11	12	12	13	60	12
2	9	8	9	8	8	42	9
3	13	12	13	12	10	60	11
4	12	12	13	12	12	61	12
5	12	12	13	12	13	62	12
6	13	12	12	13	13	63	12
7	7	8	8	10	9	42	9
8	13	12	13	12	12	62	12
9	13	12	12	11	12	60	12
10	13	13	12	12	13	63	13
11	13	12	13	12	12	62	13
12	13	13	12	12	12	62	13
13	13	13	13	12	13	64	13
14	13	12	13	12	12	62	12
15	12	12	12	11	12	59	11
16	13	13	12	11	12	61	12
17	13	12	11	12	12	60	12
รวม	207	199	203	196	200	1005	200
เฉลี่ย	12.33	11.89	12.11	11.72	11.94	60.00	11.94
S.D.	1.75	1.64	1.57	1.36	1.59	7.40	1.39
ร้อยละ	82.22	79.26	80.74	78.15	79.63	80.00	79.63

จากตารางที่ ค.1 พบว่า นักเรียนได้คะแนนระหว่างเรียนมีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 60.00$ จากคะแนนเต็ม 75 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 7.40 คิดเป็นร้อยละ 80.00 คะแนนทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย $\bar{X} = 11.94$ จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 1.39 คิดเป็นร้อยละ 79.63

ตารางที่ ค.2

คะแนนแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

นักเรียน	องค์ประกอบ					รวม
	เนื้อหา (3)	โครงสร้าง ไวยากรณ์ (3)	เครื่องหมาย ต่างๆ (3)	การสะกด คำ (3)	ลายมือและ ความเป็น ระเบียบ (3)	
1	3	2	3	2	2	12
2	2	2	2	2	1	9
3	3	2	3	3	2	13
4	3	2	3	2	2	12
5	3	2	2	3	2	12
6	3	3	3	2	2	13
7	2	1	1	2	1	7
8	3	3	2	3	2	13
9	3	3	3	2	2	13
10	3	2	3	2	3	13
11	3	3	2	2	3	13
12	3	2	3	2	3	13
13	3	3	3	2	2	13
14	3	2	3	3	2	13
15	3	2	2	2	3	12
16	3	3	3	2	2	13
17	3	2	3	3	2	13
รวม	49	39	44	39	36	207
เฉลี่ย	2.89	2.33	2.61	2.33	2.17	12.33
S.D.	0.32	0.59	0.61	0.49	0.62	1.75
ร้อยละ	96.30	77.78	87.04	77.78	72.22	82.22

ตารางที่ ค.3

คะแนนแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

นักเรียน	องค์ประกอบ					รวม
	เนื้อหา (3)	โครงสร้าง ไวยากรณ์ (3)	เครื่องหมาย ต่างๆ (3)	การสะกด คำ (3)	ลายมือและ ความเป็น ระเบียบ (3)	
1	3	2	2	2	2	11
2	2	1	2	1	2	8
3	3	2	3	2	2	12
4	3	2	3	2	2	12
5	2	2	3	3	2	12
6	3	2	3	2	2	12
7	2	1	2	1	2	8
8	3	2	3	2	2	12
9	3	2	2	2	3	12
10	3	2	3	2	3	13
11	3	2	3	2	2	12
12	3	2	3	2	3	13
13	3	2	3	3	2	13
14	2	2	3	3	2	12
15	3	2	2	2	3	12
16	3	2	3	2	3	13
17	2	2	3	3	2	12
รวม	46	32	46	36	39	199
เฉลี่ย	2.72	1.94	2.72	2.17	2.33	11.89
S.D.	0.46	0.42	0.46	0.62	0.49	1.64
ร้อยละ	90.74	64.81	90.74	72.22	77.78	79.26

ตารางที่ ค.4

คะแนนแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

นักเรียน	องค์ประกอบ					รวม
	เนื้อหา (3)	โครงสร้าง ไวยากรณ์ (3)	เครื่องหมาย ต่างๆ (3)	การสะกด คำ (3)	ลายมือและ ความเป็น ระเบียบ (3)	
1	3	2	3	2	2	12
2	2	1	2	2	2	9
3	3	2	3	3	2	13
4	3	2	3	2	3	13
5	3	2	3	3	2	13
6	3	2	2	2	3	12
7	2	1	2	1	2	8
8	3	2	2	3	3	13
9	2	2	3	2	3	12
10	3	2	3	2	2	12
11	3	2	3	3	2	13
12	2	2	3	2	3	12
13	3	2	3	3	2	13
14	3	2	3	2	3	13
15	2	2	3	2	3	12
16	3	2	3	2	2	12
17	2	2	3	2	2	11
รวม	45	32	47	38	41	203
เฉลี่ย	2.67	1.94	2.78	2.28	2.44	12.11
S.D.	0.49	0.42	0.43	0.57	0.51	1.57
ร้อยละ	88.89	64.81	92.59	75.93	81.48	80.74

ตารางที่ ค.5

คะแนนแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

นักเรียน	องค์ประกอบ					รวม
	เนื้อหา (3)	โครงสร้าง ไวยากรณ์ (3)	เครื่องหมาย ต่างๆ (3)	การสะกด คำ (3)	ลายมือและ ความเป็น ระเบียบ (3)	
1	3	2	2	2	3	12
2	2	1	2	1	2	8
3	3	2	2	3	2	12
4	2	2	3	3	2	12
5	3	2	2	2	3	12
6	3	2	3	3	2	13
7	3	1	2	2	2	10
8	2	2	3	2	3	12
9	2	2	2	2	3	11
10	3	2	3	2	2	12
11	3	2	2	2	3	12
12	2	2	3	3	2	12
13	3	2	3	2	2	12
14	2	2	3	3	2	12
15	2	2	3	2	2	11
16	2	2	2	2	3	11
17	3	2	2	2	3	12
รวม	43	32	42	38	41	196
เฉลี่ย	2.56	1.94	2.50	2.28	2.44	11.72
S.D.	0.51	0.42	0.51	0.57	0.51	1.36
ร้อยละ	85.19	64.81	83.33	75.93	81.48	78.15

ตารางที่ ค.6

คะแนนแบบฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

นักเรียน	องค์ประกอบ					รวม
	เนื้อหา (3)	โครงสร้าง ไวยากรณ์ (3)	เครื่องหมาย ต่างๆ (3)	การสะกด คำ (3)	ลายมือและ ความเป็น ระเบียบ (3)	
1	3	2	3	2	3	13
2	2	1	2	1	2	8
3	2	2	2	2	2	10
4	2	2	3	2	3	12
5	3	2	3	3	2	13
6	3	2	3	2	3	13
7	2	2	2	1	2	9
8	2	2	3	2	3	12
9	3	2	3	2	2	12
10	3	2	3	3	2	13
11	3	2	3	2	2	12
12	2	2	3	2	3	12
13	3	2	3	2	3	13
14	2	2	3	3	2	12
15	3	2	3	2	2	12
16	3	2	3	2	2	12
17	2	2	2	3	3	12
รวม	43	33	47	36	41	200
เฉลี่ย	2.56	2.00	2.78	2.17	2.44	11.94
S.D.	0.51	0.34	0.43	0.62	0.51	1.59
ร้อยละ	85.19	66.67	92.59	72.22	81.48	79.63

ตารางที่ ค.7

คะแนนแบบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญ 2 คน

เลขที่	องค์ประกอบ												
	เนื้อหา		โครงสร้าง ไวยากรณ์		เครื่อง หมายต่างๆ		การสะกดคำ		ลายมือและความ เป็นระเบียบ		รวม		
	(3)		(3)		(3)		(3)		(3)		(15)		
	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	
1	3	3	2	2	2	3	2	2	2	3	3	11	13
2	2	2	1	1	2	2	1	2	2	2	2	8	9
3	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	11	10
4	3	3	2	2	2	2	2	2	2	2	3	11	12
5	2	2	2	2	3	2	2	2	3	3	3	12	11
6	3	3	2	2	2	2	3	2	3	2	3	13	11
7	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	9	9
8	3	3	2	2	3	2	2	2	3	2	3	13	11
9	2	2	2	2	3	3	2	2	3	3	3	12	12
10	2	2	2	2	3	3	3	3	2	3	3	12	13
11	2	3	2	2	3	3	2	2	3	3	3	12	13
12	3	3	2	2	3	3	2	2	3	3	3	13	13
13	3	2	2	2	3	3	3	2	3	3	3	14	12
14	2	2	2	2	3	3	2	2	3	3	3	12	12
15	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	11	10
16	2	2	2	2	3	3	2	2	3	2	3	12	11
17	3	3	2	2	3	3	2	2	2	2	2	12	12
รวม	43	41	32	32	44	43	36	35	43	43	43	198	194
เฉลี่ย	2.56	2.44	1.94	1.94	2.61	2.56	2.17	2.11	2.56	2.56	2.56	11.83	11.61
S.D.	0.51	0.51	0.42	0.42	0.50	0.51	0.51	0.32	0.51	0.51	0.51	1.62	1.54
ร้อยละ	85.19	81.48	64.81	64.81	87.04	85.19	72.22	70.37	85.19	85.19	85.19	78.89	77.41

ตารางที่ ค.8

ผลคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการวิจัย โดยผู้ประเมิน 2 คน

นักเรียนคนที่	แบบวัดความสามารถหลังการวิจัย	
	ผู้ประเมิน	
	1 (15)	2 (15)
1	11	13
2	8	9
3	11	10
4	11	12
5	12	11
6	13	11
7	9	9
8	13	11
9	12	12
10	12	13
11	12	13
12	13	13
13	14	12
14	12	12
15	11	10
16	12	11
17	12	12
	$\Sigma x = 198$	$\Sigma y = 194$
n=17	$\Sigma x^2 = 39,204$	$\Sigma y^2 = 37,636$
		$\Sigma xy = 2,279$
		$r_{xy} = 0.63$

ตารางที่ ค.9

ผลคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการวิจัย ซึ่งเฉลี่ยคะแนนจากของผู้ประเมิน 2 คน

นักเรียนคนที่	คะแนนแบบวัดความสามารถหลังการวิจัย
	(15)
1	12
2	9
3	11
4	12
5	12
6	12
7	9
8	12
9	12
10	13
11	13
12	13
13	13
14	12
15	11
16	12
17	12
รวม	200
เฉลี่ย	11.76
S.D.	1.20
ร้อยละ	78.43

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างเครื่องมือการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รหัสวิชา อ22102 รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Writing about Information จำนวน 10 ชั่วโมง
 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง My Self เวลา 2 ชั่วโมง
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 สอน วันพุธ ที่ 2 เดือน มกราคม พ.ศ.2562 เวลา 10.10 – 11.00 น.
 โรงเรียนจัวบาวิทยาคม อบจ. มหาสารคาม ผู้สอน นางสาวเมษยา มีทรานนท์

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ต. 1.3 ม.2/1 พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์และ
 ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ ของสังคม

2. สาระสำคัญ

เขียนประวัติตนเองได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนสรุปประวัติส่วนตัวของตนเองได้ (K)
2. เพื่อให้นักเรียนเขียนประวัติส่วนตัวของตนเองได้ถูกต้อง (P)
3. เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเขียนประวัติส่วนตัวของตนเอง (A)

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สาระการเรียนรู้

- 4.1 โครงสร้าง : Present Simple Tense
- 4.2 โครงสร้าง : Past Simple Tense

7. กิจกรรมการเรียนรู้

- 7.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน Warm up
 - 7.1.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียน
 - 7.1.2 ครูถามคำถามเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน ด้วยคำถามต่อไปนี้
 Where are you from?

When is your birthday?

7.1.3 ครูเปิด Power Point สอนโครงสร้างไวยากรณ์

7.1.4 ครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยให้นักเรียนแต่งประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์ในสื่อ Power Point

7.2 ชั้นกิจกรรมก่อนการเขียน (Pre-Writing)

ขั้นที่ 1 ก่อนการเขียน

7.2.1 ครูตั้งหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวเพื่อให้นักเรียนทบทวนประวัติตัวเอง

ชั้นกิจกรรมระหว่างการเขียน (While – Writing)

ขั้นที่ 2 การเขียนร่างครั้งที่ 1

7.2.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนรู้ และครูแจกใบความรู้การเขียนเรียงความ เรื่อง My Self และให้นักเรียนเขียนประวัติตัวเองให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

7.2.3 นักเรียนอ่านงานเขียนของตัวเองแล้วจดคำศัพท์ที่ไม่สามารถเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ ครูช่วยตรวจดูคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์

7.2.4 นักเรียนนำงานเขียนไปปรับปรุง

ขั้นที่ 3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ

7.2.5 ครูให้นักเรียน 2-3 คน อ่านงานเขียนของตนเองให้เพื่อนๆ ฟัง ซึ่งครูจะช่วยเพิ่มเติมข้อมูลและเนื้อหาที่เขียนให้สมบูรณ์

7.2.6 ครูแสดงตัวอย่างผลงานเขียน โดยการนำเสนอเป็น Power Point นำเสนอให้นักเรียนได้ดูและพิจารณา แล้วอ่านให้นักเรียนฟัง

7.2.7 ครูให้นักเรียนจับคู่และให้นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกันอ่านพร้อมทั้งวิจารณ์งานเขียนของเพื่อน โดยครูผู้สอนเดินดูและสังเกตบรรยากาศการใช้ภาษาในห้องเรียน

7.3 ชั้นกิจกรรมหลังการเขียน (Post – Writing)

ขั้นที่ 4 เขียนร่างครั้งที่ 2

7.3.1 นักเรียนปรับปรุงแก้ไขงานเขียนโดยใช้ข้อมูลการวิจารณ์จากครูและเพื่อน

ขั้นที่ 5 การอ่านตรวจทานแก้ไข

7.3.2 นักเรียนอ่านทบทวนและตรวจแก้ไขงานเขียนด้วยตนเองโดยครูผู้สอนจะเป็นคนบอกเกณฑ์การตรวจ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะงานเขียนแต่ละครั้งแล้วให้เพื่อนช่วยตรวจอีกครั้ง

ขั้นที่ 6 ชั้นการเขียนครั้งสุดท้าย

7.3.3 นักเรียนแก้ไขจุดบกพร่องตามที่ครูและเพื่อนแนะนำแล้วอ่านงานเขียนของตัวเอง นำส่งให้ครูประเมินหรือจัดแสดงผลงานต่อไป

8. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ตัวอย่างบทอ่าน เรื่อง My Self
2. ใบงาน เรื่อง My Self

9. การวัดประเมินผล

1. วิธีการวัดและประเมินผล
 - วัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษรายบุคคล
2. เครื่องมือ
 - แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. เกณฑ์การประเมิน
 - การประเมินความสามารถในการเขียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บันทึก
 (นางสาวเมษยา มิทรานนท์)
 วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ALL ABOUT ME : MYSELF

My name is Su and I am 13 years old. I will be turning 14 next month. I am a girl and I was born in Samut Prakan. My zodiac sign is Capricorn. My friends say I am fat but I don't think so. I have long black hair and dark brown eyes. I am talkative and my teacher often tells me to be quiet. I like to draw pictures in my free time. My favourite sport is swimming. At the weekend I often go shopping with my family.

My name is Manit and I am 12 years old. I am Thai and I am a Buddhist. I am tall and thin. I have short, black hair and black eyes. My hobbies are collecting stamps and playing badminton. At the weekend I like chatting on the telephone with my friends and going to the shopping mall. Sometimes I watch a movie with my family. When I grow up I want to be a doctor.

Hello. My name is Natthapon and I am nearly 12 years old. My birthday is on the 12th February. I am short and plump. I have dark hair and dark eyes. My friends say I smile all the time. I think I am a polite boy and I like looking after my younger brothers. In my spare time, I like to play football with my friends or play video games. At the weekend I like to watch movies or go swimming. When I am older, I want to be a footballer.

เกณฑ์การประเมินการเขียน

ตัดแปลงแนวคิดของ อาร์เธอร์ ฮิวอี้ ตั้งนี้ (กรมวิชาการ, 2545 ค : 101; อ้างอิงมาจาก
Hughey, 1981 : 236-245)

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ 5 ด้าน คือ

1. เนื้อหา	3 คะแนน
2. โครงสร้างไวยากรณ์	3 คะแนน
3. เครื่องหมายต่างๆในประโยค	3 คะแนน
4. การสะกดคำศัพท์	3 คะแนน
5. ลายมือและความมีระเบียบ	3 คะแนน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เกณฑ์การประเมินด้านเนื้อหาและการเรียบเรียงเนื้อหา

1. เนื้อหา (3 คะแนน)

- เขียนได้ใจความดี ได้เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน ได้ 3 คะแนน
- เขียนพอได้ใจความ ได้เนื้อหาแต่ขาดรายละเอียด ได้ 2 คะแนน
- เขียนไม่ได้ใจความ เนื้อหาไม่ตรงเรื่อง ได้ 1 คะแนน

2. โครงสร้างไวยากรณ์ (3 คะแนน)

- เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ทุกประโยคได้ถูกต้อง ได้ 3 คะแนน
- เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ผิด 1-2 แห่ง ได้ 2 คะแนน
- เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ผิด 3-4 แห่ง ได้ 1 คะแนน

3. เครื่องหมายต่างๆในประโยค (3 คะแนน)

- ใช้เครื่องหมายในประโยคได้ถูกต้อง ได้ 3 คะแนน
- ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 1-2 แห่ง ได้ 2 คะแนน
- ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 3-4 แห่ง ได้ 1 คะแนน

4. การสะกดคำศัพท์ (3 คะแนน)

- เขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้องทุกคำ ได้ 3 คะแนน
- เขียนสะกดคำศัพท์ผิด 1-2 คำ ได้ 2 คะแนน
- เขียนสะกดคำศัพท์ผิด 3-4 คำ ได้ 1 คะแนน

5. ลายมือและความมีระเบียบ (3 คะแนน)

- เขียนลายมือบรรจง เว้นช่องไฟได้เหมาะสม มีรอยลบขีดฆ่าน้อยมาก ได้ 3 คะแนน
- เขียนลายมือบรรจง เว้นช่องไฟไม่สม่ำเสมอ มีรอยลบขีดฆ่าน้อย ได้ 2 คะแนน
- เขียนลายมือหวัดมากไม่มีการเว้นช่องไฟมีรอยลบขีดฆ่ามาก ได้ 1 คะแนน

แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ กำหนดให้ นักเรียนเขียนบรรยายประสบการณ์ของตนเองให้ได้ใจความครบถ้วนสมบูรณ์
2. เวลาในการทำข้อสอบฉบับนี้ 1 ชั่วโมง 30 นาที
3. คะแนนเต็ม 15 คะแนน

เกณฑ์การประเมินการเขียน

ดัดแปลงแนวคิดของ อาร์เธอร์ ฮิวอี้ ดั้งนี้ (กรมวิชาการ, 2545 ค : 101; อ้างอิงมาจาก

Hughey, 1981 : 236-245)

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ 5 ด้าน คือ

1. เนื้อหา	3 คะแนน
2. โครงสร้างไวยากรณ์	3 คะแนน
3. เครื่องหมายต่างๆในประโยค	3 คะแนน
4. การสะกดคำศัพท์	3 คะแนน
5. ลายมือและความมีระเบียบ	3 คะแนน

ระดับความสามารถในการเขียนแต่ละด้าน แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ดี (good)

ระดับที่ 2 ปานกลาง (average)

ระดับที่ 3 น้อย (poor)

เกณฑ์การประเมินด้านเนื้อหาและการเรียบเรียงเนื้อหา

1. เนื้อหา (3 คะแนน)

- เขียนได้ใจความดี ได้เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน ได้ 3 คะแนน (good)
- เขียนพอได้ใจความ ได้เนื้อหาแต่ขาดรายละเอียด ได้ 2 คะแนน (average)
- เขียนไม่ได้ใจความ เนื้อหาไม่ตรงเรื่อง ได้ 1 คะแนน (poor)

2. โครงสร้างไวยากรณ์ (3 คะแนน)

- เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ทุกประโยคได้ถูกต้อง ได้ 3 คะแนน (good)
- เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ผิด 1-2 แห่ง ได้ 2 คะแนน (average)
- เขียนโครงสร้างไวยากรณ์ผิด 3-4 แห่ง ได้ 1 คะแนน (poor)

3. เครื่องหมายต่างๆในประโยค (3 คะแนน)

- ใช้เครื่องหมายในประโยคได้ถูกต้อง ได้ 3 คะแนน (good)
- ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 1-2 แห่ง ได้ 2 คะแนน (average)
- ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 3-4 แห่ง ได้ 1 คะแนน (poor)

4. การสะกดคำศัพท์ (3 คะแนน)

- เขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้องทุกคำ ได้ 3 คะแนน (good)
- เขียนสะกดคำศัพท์ผิด 1-2 คำ ได้ 2 คะแนน (average)
- เขียนสะกดคำศัพท์ผิด 3-4 คำ ได้ 1 คะแนน (poor)

5. ลายมือและความมีระเบียบ (3 คะแนน)

- เขียนลายมือบรรจง เว้นช่องไฟได้เหมาะสม มีรอยลบขีดฆ่าน้อยมาก ได้ 3 คะแนน (good)
- เขียนลายมือบรรจง เว้นช่องไฟไม่สม่ำเสมอ มีรอยลบขีดฆ่าน้อย ได้ 2 คะแนน (average)
- เขียนลายมือหัดมากไม่มีการเว้นช่องไฟมีรอยลบขีดฆ่ามาก ได้ 1 คะแนน (poor)

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียน

โดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่มีความคิดเห็นตรงกับนักเรียน

ซึ่งมี 5 ระดับคือ

ให้คะแนน	ความเหมาะสม
5	เหมาะสมมากที่สุด
4	เหมาะสมมาก
3	เหมาะสมปานกลาง
2	เหมาะสมน้อย
1	เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อมูล : โรงเรียน.....

นักเรียน

เพศ () ชาย () หญิง

ตารางภาคผนวกที่ 1 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนโดยเน้นกระบวนการของเฮวินส์

รายการประเมิน	ความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนพอใจที่ได้สร้างความคิด ระดมสมองในเรื่องที่จะเขียน					
2. นักเรียนวางแผนก่อนการเขียนอย่างเป็นระบบ					
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอภิปรายเรื่องที่เขียน					

รายการประเมิน	ความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
4. นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการเขียน					
5. นักเรียนพอใจในการเขียนร่างงานก่อนลงมือเขียนจริง					
6. นักเรียนอ่านบททบทวนงานเขียนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของโครงสร้างไวยากรณ์ ความสมบูรณ์ของเนื้อหา และการเรียบเรียงเนื้อหา					
7. นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนกันอ่านบททบทวนงานเขียนกับเพื่อน					
8. นักเรียนพอใจในการปรับปรุงงานเขียนของตนเองหลังจากที่อ่านบททบทวนงานเขียนของตนเอง และได้รับข้อเสนอแนะจากครูผู้สอน					
9. นักเรียนได้รับทราบข้อดี และข้อบกพร่องในงานเขียนของตนเอง					
10. นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและสร้างความรู้ด้วยตนเอง					
11. นักเรียนเกิดทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ					
12. นักเรียนพอใจในเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Name Athitaya Mabutsi Class 2/1 No 13

ALL ABOUT ME : MYSELF

Hello My name is Athitaya and I am 14 years old.
I am Thai and I am a Buddhist. I am short and thin.
My friends say I am fat but I don't think so.
I have short black hair and dark brown eyes.
My friends say I smile all the time I think I am a polite
girl and I like looking after my younger brothers. In my
spare time, I like to play video games. At the weekend I
often go shopping with my friends. When I grow up I
want to be a soldier.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Name Pimporn Konmuang Class 2/1 No 11

MY FAMILY

There are five people in my family. My mother and father, two sisters and myself. two sisters older than me. My mother's name is Buathip. she is a farmer. My father's

There are five people in my family. My mother and father, two sisters and myself. Two sisters is older than me. My sister's name is Arinrada and Siri. My sister is kind. My mother's name is Buathip. My father's name is Han. My parents are farmers. I am very proud of them, they planted rice to eat people.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Name Athitaya Mbutsi Class 2/1 No 13

MY SCHOOL

I go to Nguaba Wittayakhom. There are 230 students and 25 teachers. My classroom is 5th buildings. There are 17 students in my class. We have two computer room. School starts at 8 a.m. My last lesson finishes at 4 p.m. I go home by bicycle.

I go to Nguaba Wittayakhom. There are 230 students and 25 teachers. My classroom is 5th buildings. There are 17 students in my class. We have two computer room. School starts at 8 a.m. with the school assembly. Lunch is between 11:50 a.m. and 12:50 p.m. My favorite school lunch is noodle. My last lesson finishes at 4 p.m. I go home by bicycle.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Name Pimporn Konmuang Class 2/1 No 11

MY COUNTRY

My country is Thailand. It is not a big country in the world. But it has many places to go if you go to my country. My country has beaches, forests, sea and temples. Every place I told you are interesting to go. It has six parts of Thailand. And each part of Thailand is different. But I think transportation in Thailand is not good, because the traffic jam. I think if in Thailand has good train system around the country it will be better. Thailand has many things that I like very much like Thailand is my warm hometown with full of hope for everyone and that is what I think about Thailand, and I like it very much.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Name Marisa yoxphen Class 2/1 No 10

MY BEST FRIEND

My best friend name is Nan. She study the same school with me. She is very tall and skinny. Her lags are very small, light brown skin. She has and her freetime, she like to make joke to her friends. Her faverite food is papaya salad and iced tea. She likes volleyball. She likes to stody English, because it is very easy and fun. The teacher that she like is Mesaya Mitraron.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAI MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Name Pimporn Konmuang Class 2/1 No 11

MY EXPERIENCE

I went to Dusit Zoo. Located on Rama 5 Road, Chitralada Subdistrict, Dusit District, Bangkok. I went to a trip with a family. Within this zoo there are many things to be heartfelt. There are also many animals such as ostrich, Hippopotamus, Penguin, Deer, Giant ants, Rhino, Antelope, Kangaroo, Crocodile, Lion, Giraffe, Tapir, Tiger, Koala, Panda, Elephant, Forest, Buffalo, Flamingo, Hornbill, Bear, Zebra, Snake, Shark, Gibbons, Monkey, Turtle, Dolphin, gibbon, horse and many other. I played a pedal boat and provided animal food, watch the performances of seals and many wildlife performances. In addition, I also took pictures with animals in this zoo. What I am most impressed with when visiting this zoo is to provide animal food because I am feeding animals and I feel very happy. Every animal in this zoo is very cute. I have received many experiences in visiting this zoo. I feel happy and still see everyone in the family happy too.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวเมษยา มิทรานนท์
วัน เดือน ปี เกิด	25 เมษายน 2535
ที่อยู่ปัจจุบัน	29 หมู่ 1 บ้านจัวบา ตำบลจัวบา อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2558	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) (The Joint Degree English Program) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2562	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY